

Vydává MO ČR – Prezentační
a informační centrum MO
Rooseveltova 23
161 05 Praha 6
IČO 60162694
www.army.cz

Šéfredaktor: Jaroslav Pajer

Redakce
Rooseveltova 23
161 05 Praha 6
Telefony: 973 215 686
973 215 916
Fax: 973 215 933
E-mail: areport@centrum.cz

Jazyková úprava: Vlasta Kohoutová

Grafická úprava: Andrea Bělohávková

Foto na titulní straně: Jan Kouba

V jednotkách ozbrojených sil rozšiřuje
PIC MO, Rooseveltova 23, 161 05 Praha 6
Olga Endlová, tel. 973 215 563

Tisk: ČTK Repro

Číslo indexu: 45 011
ISSN 1211-801X
Evidenční číslo: MK ČR E 5254

Uzávěrka čísla: 18. 3. 2009

Toto číslo vyšlo dne: 6. 4. 2009

Kontakty

Martin Koller

tel.: 973 215 935
mobil.: 724 071 112
e-mail: martin.koller@email.cz

Jan Kouba

tel.: 973 215 664

Pavel Lang

tel.: 973 215 868
mobil.: 724 002 623
e-mail: pavellang@centrum.cz

Vladimír Marek

tel.: 973 215 648
mobil.: 724 033 410
e-mail: v.marek@post.cz

Jaroslav Pajer

tel.: 973 215 686
mobil.: 724 033 412
e-mail: pajer.jaroslav@seznam.cz

Zaznělo na konferenci	2
Pochvala, ale i výzva	4
„Podporuji naše vojáky“	5
Na IDETu to nejmodernější	6
Strážci nebezpečných látek	10
Tři dny v Albánii	12
„Neviditelné“ RÚU	14
Před odletem do Šiauliai	16
Cvičení u Krakonoše	18
Dvojitá tvář redislokace	19
Zimní přežití, tentokrát aktivních záloh	22
Ostře nabitě trenážery	24
Plán na čtyři roky	27
Obchodování přes internet	30
Paměť resortu	32
IWA 2009	34
Fennek úspěšně pokračuje	36
Jako ryba ve vodě	40
Z redakční pošty	42
Hvězdná XI Dukly Praha	43
Knižní a DVD tipy	44
Nové přírůstky v knihovně VHÚ	45
Jazykový koutek	46
A spoj	48

ZAZNĚLO na konferenci

Text: Jaroslav PAJER

Foto: autor a Miroslav ŠINDELÁŘ

„Deset let od rozšíření NATO: Úspěchy, výzvy a vyhlídky“ – tak se jmenovala konference s mezinárodní účastí, jež se ve dnech 12. a 13. března konala v sídle Senátu Parlamentu České republiky v Praze.

Místopředsedkyně vlády a ministryně obrany Vlasta Parkanová přednesla na konferenci úvodní slovo.

S hlavním projevem prvního dne na konferenci vystoupil generální tajemník NATO Jaap de Hoop Scheffer.

„Soudobým hrozbám bude Česká republika schopna efektivně předcházet a čelit pouze na základě mezinárodní spolupráce,“ uvedla mimo jiné ve svém úvodním projevu místopředsedkyně vlády a ministryně obrany Vlasta Parkanová. „To však znamená nejen to, že obrana státu bude zajišťována v rámci systému kolektivní obrany NATO, ale i to, že Česká republika přijímá svůj díl odpovědnosti a chápe nezbytnost účasti svých ozbrojených sil v zahraničních vojenských operacích.“

Z tohoto principu vychází záměr vytvářet všechny síly jako nasaditelné v celém spektru operací a připravené plnit širokou paletu možných úkolů. K tomu je ovšem nutno racionalizovat strukturu sil, unifikovat výzbroj a omezit spektrum hlavních zbraňových systémů a vojenské techniky. Budou utlumeny schopnosti, jejichž využití v operacích je méně pravděpodobné, a tyto chybějící schopnosti budou zajištěny jejich sdílením v rámci mezinárodní spolupráce. Jedním z motorů transformace je

i postupné vyčleňování jednotek AČR do NRF, pro něž jednotky musejí projít náročnou certifikací a splnit přísná kritéria. Cílem transformace je další zvýšení podílu nasaditelných sil, dokončení organizačních a dislokačních změn, optimalizace řídicích struktur a administrativních procesů.“

S hlavním projevem prvního dne konference vystoupil generální tajemník NATO Jaap de Hoop Scheffer. Hned na začátku v něm rozšíření Aliance před deseti lety o Českou

republiku, Polsko a Maďarsko ocenil jako významný krok. Připomněl, že poté k Severoatlantické smlouvě přistoupilo dalších sedm států střední a východní Evropy. „Musíme si však stále připomínat, že rozšiřování není cíl sám o sobě,“ upozornil, „ale že je pouze prostředkem na cestě k cíli, jímž je zajištění naší bezpečnosti v rychle se měnícím světě.“

V další části projevu objasnil, že před členskými státy nyní stojí tři hlavní výzvy. „První jsou operace a mise. Země, které vstoupí do NATO, nemohou být pouhými konzumenty bezpečnosti, ale naopak jejími poskytovateli. Česká republika je významným přispěvatelem v tomto úsilí.“ Za druhou výzvu Aliance označil její vztah s Ruskem. „Ten je příliš cenný, než aby

U příležitosti konference proběhla vernisáž výstavy „NATO: Svoboda i zodpovědnost“, kterou připravili odborníci Vojenského historického ústavu a Národního muzea Praha. Expozice, jež připomíná vznik Severoatlantické aliance před šedesáti lety a její následný vývoj, je v prostorách Senátu Parlamentu ČR pro veřejnost přístupná od začátku dubna.

Vrchní velitel spojeneckých vojsk v Evropě generál Bantz John Craddock s náčelníkem GŠ AČR generálporučíkem Vlastimilem Pickem se během konference zúčastnil press foyer s novináři.

mohl být obětován na oltář sporů, které mezi námi existují,“ prohlásil a nastínil možné body spolupráce. „Afgánistán je oblastí, kde máme zcela zřejmě společné zájmy. Patří sem i boj proti terorismu a boj proti šíření zbraní hromadného ničení. Takže obě strany potřebují důvěryhodný dialog, a to nejen o tom, v čem se naše názory scházejí, ale i o tématech, kde se rozcházejí.“ Třetí velkou výzvou je definice přístupu NATO k novým rizikům a hrozbám, které nabyly globálního rozsahu.

„Náš summit ve Strasbourgu a Kehlenu bude příhodným okamžikem k zahájení práce na nové strategické koncepci, jež bude muset spojit základní účel Aliance – kolektivní obranu – s řadou požadavků souvisejících s operacemi mimo území spojenců. Je třeba zpřesnit úlohu NATO coby komunity sdílející společné hodnoty a společné prostředky. Je třeba vyjádřit naši ochotu ke spolupráci s OSN a EU jako partnery při komplexním přístupu k bezpečnostním výzvám dnešní doby.“

„Dosavadní rozšíření Aliance bylo úspěšné. Jednak NATO posílilo, jednak podpořilo demokracii v nových členských státech. Tento proces ale ještě není ukončen. Dvěře ke vstupu proto musejí zůstat otevřené,“ podtrhl v hlavním projevu druhého dne konference vrchní velitel spojeneckých sil v Evropě Bantz John Craddock. „Rozšíření zvýšilo kapacitu Aliance, posílilo některé její specializované schopnosti a také obohatilo její zdroje. Zlepšila se rovněž interoperabilita v jednotlivých zemích a vzrostl vliv NATO na globální úrovni.“ Zmínil se také o nutnosti hledání nových metod řízení, jež umožní zefektivnit běžný chod Aliance. „Musíme se snažit překonat časově náročné byrokratické procesy, které nám brání se transformovat tak, abychom byli s to se vyrovnat se současnými hrozbami.“ Konstatoval při tom, že ačkoliv bezpečnostní rizika ve světě rostou, výdaje na obranu v členských zemích celkově klesají. „Musíme hledat nové způsoby transformace našich vojenských sil směřujících k posílení expedičních schopností... Musíme nalézt postupy, jak sdílet a distribuovat prostředky, abychom zkvalitnili naše vojenské schopnosti, aniž bychom zvýšili zátěž národních rozpočtů.“

Ve dnech 10. a 11. března vykonal oficiální návštěvu naší republiky jeden z nejvyšších představitelů velení NATO, generál James N. Mattis, vrchní velitel spojeneckých sil pro transformaci

Text a foto: Martin KOLLER

Pochvala, ale i výzva

Vzhledem k předsednictví v Evropské unii a vysoké aktivitě české armády v misích navštěvují v tomto roce naši republiku a rovněž Ministerstvo obrany ČR mnozí vysoce postavení politici a vojáci. Jedním z nich je čtyřhvězdičkový generál americké námořní pěchoty USMC

(United States Marine Corps) James N. Mattis, vrchní velitel spojeneckých sil pro transformaci SACT (Supreme Allied Commander Transformation).

Během návštěvy se generál Mattis setkal s ministryní obrany Vlastou Parkanovou. Obsahem jejich jednání byly tři oblasti aktivit naší armády

v rámci NATO. Jednalo se o síly rychlého nasazení NRF (NATO Response Force) a českou účast v misích v Kosovu a v Afghánistánu. Tam se Aliance musela soustředit především na boj s asymetrickým protivníkem. „Musíme zachovat vyváženost, abychom mohli bojovat s tímto nepřítelem, ale také zároveň udržet konvenční schopnosti, které nám umožní zabránit konvenční válce nebo ji vyhrát,“ uvedl k tomu generál Mattis. Podle předpokladu obou stran se mise v Kosovu může v blízké budoucnosti změnit na policejní akci. V Afghánistánu je podle generálova názoru dosaženo měřitelného pokroku a americké síly tam budou posíleny o 15 000 vojáků.

Problematickou akceschopnosti české armády a misí konzultoval generál Mattis s náčelníkem Generálního štábu AČR Vlastimilem Píckem. Ten uvedl, že hosta informoval o transformaci naší armády prakticky od r. 1990, o redukci počtů osob i zbraňových systémů a také o modernizaci výzbroje. „Diskutovali jsme nejenom o NRF, ale také o operacích, v nichž působí alianční státy,“ řekl generál Pícek. Generál Mattis neskrýval potěšení z vysoké úrovně AČR: „Občané České republiky mohou být hrdí na své ozbrojené síly. To proto, že je to armáda, která je spolehlivá a velmi dobrá.“

„PODPORUJI naše vojáky“

Text a foto: Vladimír MAREK

Po určitém propadu v loňském roce, kdy se podařilo naplnit nábor nových vojáků pro Armádu České republiky pouze na osmdesát pět procent, zřejmě letos dojde k významné změně. Informoval o tom ve čtvrtek 19. března na tiskové konferenci náčelník Generálního štábu AČR generálporučík Vlastimil Pícek.

Netajil se tím, že armádě v tomto směru tak trochu pomáhá i současná hospodářská krize. „V roce 2009 bychom měli s největší pravděpodobností plánovaná čísla o několik procent překročit. Problém je ale v tom, že o službu se více zajímají občané starších věkových kategorií. Ti sice mají za sebou již většinou vojenskou základní službu, mnozí z nich ale nesplňují požadovaná zdravotní kritéria,“ upozornil generálporučík Pícek.

Letošní rok by měl být pro armádu rokem stabilizace. Po předcházejících reorganizačních změnách dojde pouze k redislokaci 531. praporu pasivních systémů z Plané u Českých Budějovic do Tábora a některých logistických zařízení.

Postupně roste jazyková vybavenost vojáků. Jestliže v roce 1999 jich 4332 ovládalo angličtinu, tak nyní je to již více než jedenáct tisíc. Německy hovoří 1111 příslušníků, na dalších místech je zastoupena francouzština a ruština.

Prioritou se stává rovněž kariérní řád. Každý voják by měl dostat přesně popsání strom kariérního růstu.

Armáda České republiky má k dispozici čtyřicet až šedesát procent

nasaditelných sil. K tomuto účelu bylo vytvořeno brigádní úkolové uskupení o velikosti čtyř tisíc lidí. Ti mohou být vysláni do akce po dobu šesti měsíců bez možnosti rotace. Osm až dvanáct procent vojáků by mělo pravidelně rotovat v zahraničních operacích. Každý rok budou na tyto aktivity vyčleněny prostředky ve výši čtyř procent vojenského rozpočtu. Podle nového modelu by nyní příprava jednotek do misí měla probíhat v pravidelném tříletém cyklu. Vrtulníkáře, kteří se připravují na nasazení v Afghánistánu, čeká ještě létání v texaské poušti. Příslušníci 43. výsadkového mechanizovaného praporu by měli být vyzbrojeni pancéřovanými landrovery ARMOURED.

V druhé části tiskové konference představil prezident Asociace obranného a bezpečnostního průmyslu České republiky Jiří Hynek nový projekt nadace „Podporuji naše vojáky“. Netajil se přitom tím, že myšlenkou na vytvoření podobné organizace se nechal inspirovat za Atlantikem. „V některých zemích NATO je běžné, že lidé podporují své vojáky nasazené

v zahraničních misích koupí nejrůznějších propagačních předmětů. Zpočátku jsem příliš nevěřil, že by něco takového bylo u nás možné. Nakonec jsme se rozhodli vyzkoušet to. Je na místě zeptat se Čechů, zda jsou na svou armádu hrdí, a na to, jestli jsou ochotni pro ni něco udělat,“ řekl Jiří Hynek. V současné době je již připravené logo v podobě lipové ratolesti, které bude společně s heslem „Podporuji naše vojáky“ součástí prezentačních předmětů. V první etapě by se mělo jednat o samolepky na automobily a trička s uvedenou symbolikou. Rozsah pomoci vojákům má záviset na tom, jak moc se myšlenka uchytí. Pro začátek nadace počítá s tím, že by za získané prostředky každý rok nakupovala vánoční dárky pro lidi nasazené v zahraničních misích. Později by z těchto peněz mohlo být hrazeno studium, případně zájmové aktivity dětí vojáků zraněných a padlých v zahraničních operacích.

„Tuto iniciativu velice vítám, podobné nadace jsou například v USA, v Kanadě a fungují,“ doplnil generál Pícek.

Na IDETu to nejmodernější

IDET 2009

Text a foto: Věra ČERNÁ
Na ilustračních snímcích veletržní
expoziční z roku 2007

Pomalu se blíží den, kdy bude na brněnském výstavišti zahájen desátý ročník Mezinárodního veletrhu obranné a bezpečnostní techniky IDET. Ve dnech 5. až 7. května resort obrany již tradičně ukáže svou nejmodernější tvář, a to na téměř 4000 m² krytých a 12 000 m² venkovních ploch.

Zajímavé nahlédnutí do příprav a samotné podoby armádní expozice umožní v následujícím rozhovoru Jiří Řehák, vedoucí referátu marketingu a analýz ze sekce vyzbrojování Ministerstva obrany ČR, jejíž pracovníci jsou pověřeni přípravou resortní prezentace.

■ V jaké fázi se přípravy resortu obrany na veletrh nacházejí?

V současné době, kdy zbývá do zahájení IDETu něco přes měsíc, jsou zpracovány prakticky všechny

pouze okrajově, nebo se neúčastnil vůbec. Teprve od roku 1999 začal vystavovat v podobě, jakou známe nyní – ve vlastním pavilonu a na volných plochách výstaviště. V rámci letošní prezentace se představíme v hale G1, přičemž nejvýznamnější výstavní plochu zaplní útvary a zařízení společných sil, sil podpory a Vojenské policie. Svoje prezentační plochy budou mít také Univerzita obrany, Hradní stráž a další subjekty resortu obrany. Tyto expozice by měly vytvářet v centru pavilonu pro návštěvníka volnou,

přehlednou plochu bez jednacích prostor, které jsou letos poprvé situovány odděleně v hale G2, volně navazujícího na G1.

■ Pokud se můžete ohlédnout nazpátek, dokázal byste shrnout, jaký vývoj prezentace české armády na výstavě obranné a bezpečnostní techniky zaznamenala?

Osobně mohu posoudit pouze posledních šest ročníků veletrhu. V začátcích se resort obrany prezentoval především informacemi v tiskovém a grafickém provedení. V dalších ročnících se přecházelo na vystavování techniky. Stejně jako v posledních dvou ročnících i letos se bude armáda prezentovat především konkrétní technikou, která byla zavedena do užívání v posledních dvou letech. Důležitý vývoj zaznamenal rozsah pozvání zahraničních delegací na úrovni ministrů obrany. V letošním roce pozvala ministryně obrany České republiky celkem 75 svých protějšků, což je v historii zatím největší počet.

■ Na každém ročníku je expozice armády uvozena nějakým mottem a pokaždé návštěvníky láká určitá dominanta či technická novinka. Jak tomu bude letos?

V záhlaví letošní prezentace stojí motto „Moderní obranné technologie”

rozhodující dokumenty k vlastní přípravě. Postupně se chystá architektonické řešení expozice, je připravována technika, která bude předmětem jednotlivých expozic, řeší se i plnění úkolů v rámci logistického zabezpečení celé akce. Tyto a další úkoly plní přípravný pracovní výbor, jenž je složen průřezově ze zástupců jednotlivých složek resortu obrany a operačních velitelství.

■ Bude expozice k desátému, jubilejnímu výročí účasti Armády ČR na veletrhu IDET něčím výjimečná?

Chtěl bych upřesnit, že ačkoliv letos je 10. ročník konání veletrhu IDET, resort obrany se prvními ročníky účastnil

JAS-39 Gripen, zapůjčený speciálně na tuto akci, a cvičné raketové střely tvořící současnou výzbroj letounu se zařadí mezi velmi atraktivní exponáty. Zajímavostí bude určitě představení prototypu polní kuchyně včetně všech jejích segmentů pro přípravu, výdej a uložení potravin.

■ Jaké důležité zahraniční delegace a návštěvy během tohoto ročníku očekáváte?

Letos ministryně obrany opět pozvala ministry obrany států,

se kterými probíhá bilaterální spolupráce, či států, s nimiž je zájem uzavřít kontrakt v oblasti vyzbrojování nebo které svoji armádu vybavují. Další pozvání je směřováno na vojenské přidělence obrany akreditované v Praze, přední funkcionáře NATO a zástupce EDA (Evropské obranné agentury). Kromě toho 6. května z Bruselu přiletí zástupci vojenského štábu a civilního personálu velitelství NATO, národní a vojenští představitelé v SHAPE, představitelé CNAD (Konference národních ředitelů pro vyzbrojování), pracovníci EU, specialisté EDA, případně další odborníci.

■ Každý veletrh je zpestřen doprovodnými programy. Co je připraveno pro letošek?

Jako hlavní doprovodné programy jsou připravovány konference CATE (Community-Army-Technology-Environment), které jsou tvořeny 12 dílčími konferencemi a semináři. Na dynamickém polygonu budou podle stanoveného harmonogramu probíhat ukázky jízd a možností kolové techniky, kterou AČR pro svoji činnost využívá. Obě tyto akce jsou organizačně připravovány Univerzitou obrany Brno. Kromě toho Svaz letců ČR a Sdružení čs. zahraničních letců – východ budou

prezentovat výstavními plochami činnost vojenských letců.

■ Organizace takové výstavy je z logistického i dalších hledisek poměrně náročná záležitost. V čem je hlavní přínos toho, že se armáda v takovém rozsahu na brněnském IDETu představuje?

Organizace takové výstavy je opravdu náročná. Musejí se vytypovat a zajistit veškeré exponáty, zpracovat architektonický návrh celé expozice, zrealizovat její výstavbu a grafickou podobu. Je nutné připravit a vyrobit tiskové výstupy, včetně katalogů. Rozeslat pozvánky a zabezpečit pobyt vojenských zahraničních hostů a armádních vystavovatelů, ubytování vystavovatelů z řad příslušníků resortu, parkování vozidel a tak dále. Nezpochybnitelným přínosem naší účasti na IDETu je to, že se resort obrany může jako celek prezentovat před politickou, vojenskou, odbornou, ale i laickou veřejností prakticky z celého světa. Svoji přítomností na veletrhu vyjadřuje resort podporu českému obrannému a bezpečnostnímu průmyslu, a to nejen tím, že prezentuje jejich výrobky, ale i tím, že pozvání vojenští představitelé jiných států zde mohou vidět, co český obranný a bezpečnostní průmysl umí. <<

Akce tiskového střediska MO ČR na veletrhu IDET 2009

Při návštěvě letošního jubilejního ročníku veletrhu IDET se návštěvníci mohou zúčastnit některé z akcí tiskového střediska Ministerstva obrany ČR, které bude umístěno v pavilonu G vedle tiskového střediska veletrhu IDET 2009.

5. května 2009

- 14.00 – **PRT Lógar – první rok nasazení příslušníků AČR v misi nového typu.** S působením vojáků 1. a 2. kontingentu PRT návštěvníky seznámí velitelé kontingentů plk. gšt. Ivo Střecha, pplk. Pavel Lipka, vedoucí civilní části týmu Václav Pecha a další účastníci mise.
- 14.30 – **Slavnostní premiéra dokumentárního filmu o působení 2. kontingentu PRT.** Film z dílny hranického kameramana Vlastimila Macha zachycuje působení příslušníků 7. mechanizované brigády v afghánském Lógaru od srpna 2008 do února 2009.

6. května 2009

- 10.00 – **Historie a současnost zahraničních misí AČR** – projekce dokumentárních filmů z produkce AVIS a dalších autorů pořízených v zahraničních misích AČR v posledních dvou desetiletích.
- 14.00 – **Kosovo před deseti roky a dnes.** Setkání s některými z velitelů kontingentů a příslušníků mise KFOR, která byla zahájena před deseti roky v jihosrbské provincii Kosovo.
- 14.30 – **KFOR ve filmovém archivu PIC MO.** Projekce všech zachovaných dokumentárních filmů z působení dvaceti kontingentů KFOR pořízených od počátku mise v roce 1999.

7. května 2009

- od 10.00 – **Projekce série dokumentárních filmů na téma zahraniční mise** – o působení příslušníků AČR v zahraničních misích, od Balkánu přes Afriku až po současné mise v Afghánistánu z dílny dokumentaristy Marka Vítka.

– základ moderní armády“. Pod tímto heslem budeme prezentovat nejnovější techniku a technologie používané v AČR a také se bude charakterizovat činnost jednotek v zahraničí. Nebudou se opakovat exponáty vystavené v minulých letech, ale chceme představit moderní techniku. A jaká bude dominanta expozice? Nákladní terénní střední automobil s plně pancéřovou kabinou Tatra 810-V-P, víceúčelové obrněné vozidlo IVECO M65E a lehké obrněné vozidlo DINGO 2CZ. Mimo to budou na volné ploše před halou G1 a u dynamického polygonu k vidění další modifikace automobilů Tatra, rozvinutá polní nemocnice, vyprošťovací tank, vrtulníky a další desítky exponátů. Jsem si jist, že i simulátor letounu

Text: kpt. Pavlína VAŠÍČKOVÁ
Foto: kpt. Věra NEUBAUEROVÁ

Na kábulském mezinárodním letišti již delší dobu působí česká chemická jednotka. Od prosince roku 2008 zde patnáct chemiků zajišťuje široké spektrum úkolů, a to nejen pro spojenecké jednotky.

STRÁŽCI nebezpečných látek

Tým radiačního a chemického průzkumu denně monitoruje situaci. V případě zjištění pozitivních výsledků je připraven vyhodnotit údaje a varovat alianční jednotky rozmístěné v Kábulu. „Oproti normálu v České republice je zde radiační pozadí mírně zvýšené, výjimečně naměříme v ovzduší i škodliviny. Je to způsobeno nedokonalým spalováním odpadů místním obyvatelstvem,“ popisuje současný stav v Kábulu velitel týmu radiačního a chemického průzkumu štábní rotmistr Milan Dulka.

Nepřetržitě je biologickým týmem monitorováno ovzduší senzory BAWS (Biological Agent Warning Sensors). Ty jsou rozmístěny v prostoru letiště. V případě biologické hrozby spouští systém včasného varování. Zároveň poskytují základní meteorologická

data, která slouží k vyhodnocení vzniklé biologické situace.

Náčelnice biologického týmu kapitánka Věra Neubauerová se společně s belgickým veterinárním specialistou podílí na průběžných kontrolách hygienické situace ve stravovacích zařízeních na letišti. Z odebraných biologických stěrů se v biologické laboratoři PHEL-2 uskutečňuje základní mikrobiologická kontrola. Jednou měsíčně jsou vzorky odesílány ke kompletnímu mikrobiologickému rozboru do Ústředního vojenského zdravotního ústavu v Praze. Na základě výsledků pak přijímá vedení letiště rozhodnutí, zda stravovací zařízení ponechat v provozu, nebo je z důvodu závažných nedostatků uzavřít. K tomu došlo v prosinci loňského roku například v případě afghánské restaurace. Kvalita pitné a užitkové vody na letišti je kontrolována v chemické laboratoři SONDA a v biologické laboratoři PHEL-2. Výsledky analýz jsou společně s doporučeními předávány na velitelství kábulského letiště.

Významnou úlohu při zabezpečení denního života sehrává dekontaminační

tým chemické jednotky v čele s nadrotmistrem Patrikem Maixnerem. Pravidelně zajišťuje dezinfekci letištních stravovacích zařízení a v případě potřeby i kotců pro psy, kteří jsou určeni k vyhledávání výbušnin a k ochraně objektů na letišti. „Denně zásobujeme dekontaminačním vozidlem ACHR-90 pracoviště a ubytovací prostory 1. kontingentu AČR užitkovou vodou. Napomáháme při mytí české vojenské techniky a komunikací letiště. Tato činnost má vzhledem k vysoké prašnosti afghánského prostředí nemalý význam,“ vysvětluje nadrotmistr Maixner. „Na vyžádání oddělení letecké přepravy kábulského mezinárodního letiště zajišťujeme dezinfekci manipulační techniky a letištních prostorů určených k přípravě materiálu na letecký transport.“

Na začátku měsíce března byl chemickou jednotkou 1. kontingentu AČR ISAF KAIA završen radiační, chemický a biologický průzkum všech zdravotnických zařízení na území hlavního města Kábulu a severoafghánské metropole Mazáre Šaríf. Ten poukázal na velice neuspokojivý stav.

„Jedná se především o nedodržování hygienických zásad a nevyhovující způsob nakládání s chemickým, biologickým a použitým zdravotnickým materiálem, jeho skladování a likvidace. Biologický a zdravotnický odpad, který

vzniká během lékařských zákroků, není náležitým způsobem likvidován. Namísto toho je skladován v plastových obalech na volných prostranstvích v různých zákoutích těchto zařízení. Tato místa jsou běžně přístupná místnímu obyvatelstvu a volně žijícím živočichům. Mohou se tak stát velkým rizikem i pro koaliční síly,“ říká velitel chemické jednotky podplukovník Jaroslav Bartoš.

Samostatnou kapitolou je kvalita zdrojů pitné vody v těchto objektech. Ta je často mikrobiologicky kontaminovaná a nevyhovuje

proto evropským hygienickým požadavkům. Místní obyvatelstvo tuto pitnou vodu běžně využívá bez akutních zdravotních obtíží. Z důvodu omezeného počtu zdrojů však nemá jinou možnost.

Za podpory bulharské čety ochrany se uskutečnil průzkum kliniky v jedné z vesnic v okolí hlavního města Kábulu. Další podobné akce budou následovat. V nejbližším období se česká chemická jednotka mimo jiné připravuje na radiační, chemický a biologický průzkum v oblastech severního a jižního Afghánistánu. <<

Česká chemická jednotka završila radiační, chemický a biologický průzkum zdravotnických zařízení na území Kábulu a Mazáre Šaríf

TŘI DNY v Albánii

Text a foto: kpt. Jan ŠULC

Na pozvání svého protějšku brigádního generála Maksima Malaje uskutečnil začátkem března náčelník Generálního štábu Armády České republiky generálporučík Vlastimil Pícek s doprovodem tří denní oficiální návštěvu Albánie.

Po krátkém jednání obou generálů mezi čtyřma očima následovala prezentace o probíhající reformě albánských ozbrojených sil, jejich zapojení do zahraničních misí a směřování této země do euroatlantických struktur.

Před albánskými ozbrojenými silami nyní stojí ne jeden nelehký úkol počínaje likvidací velkého množství nepotřebné munice přes dokončení přizpůsobení jejich struktury a plánování standardům NATO či pokračující zapojení do koaličních misí až po proces plné profesionalizace, které by mělo být dosaženo koncem letošního roku. Právě o tuto oblast se s ohledem na zkušenosti s profesionalizací naší armády česká delegace obzvláště zajímala. Stranou pozornosti nezůstal ani související problém rekrutace nových profesionálů, kteří musejí v jednotkách nahradit vojáky základní služby, jejich výcviku i motivace k další službě.

Druhý den přijal českou delegaci ministr obrany Albánské republiky Gazmend Oketa. Hned v úvodu poděkoval za podporu a přátelství ze strany České republiky, které byly pro jeho zemi velkou oporou zejména

v době její přípravy k plnému členství v NATO. Oficiální přijetí Albánie do Aliance se očekává na blížícím se summitu ve Strasbourgu a Kehl. „Jsem si jistý, že vaše desetileté zkušenosti z členství v NATO pro nás budou přínosem a jistě najdeme mnoho oblastí pro budoucí spolupráci,“ uvedl

přítom ministr Oketa. Na to navázal generál Pícek s konkrétními možnostmi: „Nabízí se například oblast výcviku, ale i naše specializace v chemické a zdravotní oblasti, problematika přezbrojování či likvidace nepotřebné munice, kde vám můžeme poskytnout mnoho zkušeností.“

Poté české vojáky přijali představitelé albánského parlamentního Výboru pro národní bezpečnost Leonard Demi, Stefan Čipa a Artur Hasanbelliu, se kterými členové delegace hovořili především o tématech financování albánské armády, civilní kontrole ozbrojených sil i mezinárodních aspektech spolupráce v balkánském regionu a v rámci uskupení zemí Adriatické charty. „Pevně věříme, že naše sliby v oblasti rozvoje albánských ozbrojených sil jsou splnitelné vize, opřené o konkrétní zdroje a reálné plány,“ prohlásil předseda výboru L. Demi. „Po dohodě s opozicí garantujeme pro armádu do roku 2020 prostředky ve výši dvou procent HDP. Je na ministerstvu obrany, jak odpovědně je investuje. Nejlepší garancí dalšího vývoje je také plná podpora členství v NATO, a to nejen politická napříč spektrem našich stran, ale i od veřejnosti.“

Součástí programu byla i návštěva albánských vojenských útvarů. První zastávka se uskutečnila na předmostí Tirany v kasárnách speciálních sil u „Regimentu Komando“. Tato jednotka vznikla postupnou transformací z původních průzkumných útvarů albánských ozbrojených sil. V jejích řadách najdeme specialisty na boj v horském terénu, podvodní operace či zásahové protiteroristické týmy. Svými vojáky komando tvoří

a v uplynulých letech tvořilo základ albánských kontingentů v zahraničních operacích v Afghánistánu, Bosně a Hercegovině, Čadu i Iráku.

Pro hosty byly připraveny praktické ukázky. Nejprve šlo o výcvik na střelnici, slaňování z věže či činnost na kontrolně-propouštěcím místě. Program pak gradoval ukázkami ochrany VIP osob a osvobození rukojmích z autobusu.

Poté se generál Pícek s doprovodem přesunul do pobřežního města

Vlore, v jehož blízkosti se nachází námořní základna v Pasha Liman. Její přístaviště ležící na strategickém místě v zátocě obklopené horami bylo po mnoho let totalitní éry významnou bází sovětské ponorkové flotily operující ve Středomoří. Role průvodce po přístavu se ujal velitel albánského námořnictva námořní kapitán Kristaq Gerveni. Ihned je patrné, že celá základna nyní prochází intenzivní přestavbou. Jsou tu strhávány či opravovány původní budovy a naopak se zde stavějí moderní haly pro opravy a výrobu lodí. U přístavních mol se nalézají jak lodě v aktivní službě, tak plavidla vyřazená již delší dobu, včetně několika ponorek.

České straně se po celou dobu návštěvy dostávalo zcela mimořádného přijetí, a to jak od vojenských činitelů, tak od politické reprezentace. Albánci projeví velký zájem o naše zkušenosti s členstvím v NATO, a reformou ozbrojených sil i jejich profesionalizací. Jejich země dlouhodobě usiluje o plné zapojení do euroatlantických struktur a perspektivně se uchází i o členství v Evropské unii. Jak řekl náčelník GŠ AČR generálporučík Pícek: „Albánci již ve své transformaci ušli velký kus cesty. Další je však ještě čeká.“

„Neviditelné“ RÚU

Text: Pavel LANG
Foto: Jan KOUBA

Nehovoří do televizních kamer a nepózují pro fotografie jako vrcholní státníci Evropské unie. Přesto jsou i oni na půl roku bezprostředně spojeni s akcemi souvisejícími s předsednictvím České republiky v Radě EU. Například pražské Kongresové centrum, respektive trasy vedoucí k němu, mají v „malíčku“. Armádní profesionálové z rotního úkolového uskupení (RÚU).

Výpomoc profesionálů Armády ČR Policii České republiky není v tuzemsku ojedinělým úkazem. Stačí připomenout několik vrcholných akcí, například summit NATO v Praze v roce 2002 nebo nedávné lyžařské mistrovství světa v Liberci,

kde tento svazek zdárně fungoval. Přijatá bezpečnostní opatření musejí být v těchto případech velice přísná a především účinná. Vojáci k nim přispívají svým osobitým dílem.

O povolání příslušníků AČR k plnění úkolů Policie České republiky v období od 1. ledna do 31. července 2009 rozhodla vláda ČR svým usnesením č. 1449 ze dne 19. listopadu 2008. V této souvislosti uložila ministru vnitra vypracovat konečné znění nařízení vlády a předložit je předsedovi vlády k podpisu.

Následovala jednání vrcholných představitelů Ministerstva obrany ČR, Generálního štábu AČR a Ministerstva vnitra ČR, která vyvrcholila podpisem meziresortní dohody. Ta zahrnuje

jak postup při vyžádání profesionálů AČR, tak podmínky jejich nasazení s ohledem na specifikum, že se nejedná o jednorázovou činnost, nýbrž komplex bezmála čtyřiceti akcí na teritoriu České republiky.

„Rotní úkolové uskupení (RÚU) není organickou jednotkou, ale účelnou složkou, která plní specifický úkol. Z Velitelství společných sil, z Velitelství sil podpory a z Vojenské policie jsou do RÚU vyčleňováni specialisté, konkrétně pyrotechnici, psovodi a řidiči (k řízení desítek vládních a přepravních vozidel). Můžeme hovořit zhruba o více než sto profesionálech, patnácti služebních psech a deseti kusech vojenské techniky pro přepravu pyrotechnického

odřadu,“ říká ředitel Krajského vojenského velitelství hlavního města Prahy plukovník gšt. Imrich Kutný, který je pověřen řízením RÚU.

Příprava k nasazení rotního úkolového uskupení začala dva měsíce před předsednictvím ČR v Radě EU. Nejprve vzpomínaná vojenská velitelství provedla výběr vhodných osob, s ohledem na specifické požadavky, a poté začal cílený výcvik profesionálů. „Armádní řidiči absolvovali speciální kurz pod vedením instruktorů z Útvaru pro ochranu ústavních činitelů Policie České republiky. Na polygonu v Mladé Boleslavi se například učili zásady speciální taktiky jízdy, když se vládní limuzína ocitne v nestandardní situaci. Pozornost byla věnována také jízdě v koloně. Specifickou přípravou prošli rovněž psovodi a pyrotechnici. Ta byla zaměřena na odlišnosti, s kterými se nesetkávají v průběhu služby v AČR. K výcviku nám specialisté postupně přijížděli ze svých posádek a po zvládnutí kurzů se vraceli zpět,“ upřesňuje podplukovník Libor Polášek z pražského krajského vojenského velitelství.

I nezasedlému musí být zřejmé, že účast na oficiálních akcích souvisejících s předsednictvím České republiky v Radě EU vyžaduje zevrubnou lustraci dotyčného. „Všichni příslušníci vojenského uskupení prošli lustrací od Úřadu vlády ČR, a to bez ohledu na to, jaký stupeň bezpečnostní prověrky ten či onen voják má. Není tajemstvím, že se na tom podílejí všechny bezpečnostní složky státu,“ konstatuje plukovník Kutný a upozorňuje na to, že tím akreditace jeho podřízených zdaleka neskončila. „Na každou jednotlivou akci jsou vojáci nanovo prověřováni. Stává se, v ojedinělých případech, že lustrací neprojdou a musejí být nahrazeni jinými specialisty. Účast na akci je podmíněna separátní akreditací.“

Na organizační strukturu RÚU není nic tajného. V jejím čele stojí velitel uskupení (kapitán Jaroslav Pospíšil), jemuž jsou podřízeni tři velitelé čet a výkonný praporčík. Čty jsou profesně složeny z řidičů,

pyrotechnického odřadu, psovodů a nezbytné zálohy, kterou zabezpečují specialisté z Vojenské policie. Pro kvalitní řízení RÚU bylo na pražském krajském vojenském velitelství zřízeno operační středisko.

Nejednoho čtenáře by zajímalo, jakým způsobem jsou vojáci AČR povoláni k plnění úkolů Policie České republiky. „Zpravidla zhruba s týdenním předstihem si Policie ČR dává požadavek na kdy, kam a kolik armádních specialistů potřebuje. Žádosti jdou ze dvou směrů, a to z Útvaru pro ochranu ústavních činitelů a z pyrotechnického odboru Policejního prezidia. My vojenské specialisty na konkrétní akci vybereme a cestou operačně-taktických velitelství je povoláváme do služby. Oni mají dvaasedmdesátihodinovou pohotovost. Dotyčnou skupinu shromáždíme a poté ji vysíláme k plnění úkolů. Akcí je poměrně hodně, tudíž na jejich zabezpečení musíme operativně reagovat,“ vysvětluje pplk. Polášek.

Jeho nadřízený, ředitel KVV HMP, si v této souvislosti pochvaluje velice dobrou spolupráci a vstřícný přístup zainteresovaných subjektů, včetně všech velitelů útvarů, kteří vyčleňují vojáky pro zabezpečení předsednictva Evropské unie, a konkrétně zmiňuje plukovníky Jaromíra Šťastného a Oskara Šverdíka z Vojenské policie nebo majora Jana Pexu z pyrotechnického odboru Policejního prezidia. „Mohu konstatovat, že stanovené úkoly jsou příslušníky rotního úkolového uskupení plněny s požadovanou kvalitou. Představitelé Policie České republiky nám již několikrát vyjádřili svoji spokojenost,“ říká plk. I. Kutný.

Pro vojáky a vojačky je služba v RÚU něčím navíc. Žádné speciální benefity za svoje povolání do akce neboli služební cestu nemají. Pracují na základě požadavků bez ohledu na den a hodinu (samozřejmě v duchu zákonných norem). Pozitivem, alespoň pro řidiče, je, že čas od času „vymění“ felicii a fabii za audi nebo superb. Fakt, že to vojenští řidiči, psovodi a pyrotechnici zdárně zvládají, svědčí o jejich profesionalitě.

Při zabezpečení akcí souvisejících s předsednictvím České republiky v Radě Evropské unie pomáhá více než sto vojenských specialistů

Před odletem do Šiauliai

Text: Pavel LANG
Foto: autor a Jan KOUBA

Čáslavská 211. taktická letka stojí před dalším milníkem. Je pojmenován Baltic Air Policing 2009 a v realu jde o její nasazení v Pobaltí v rámci aliančního systému integrované protivzdušné obrany NATINADS. Pomyslnou štafetu český kontingent převezme od Dánů a po čtyřech měsících ji předá německým kolegům.

Přípravy k vyslání kontingentu Armády České republiky do Pobaltí jsou v plném proudu. Únorová rekonstrukce čáslavských letců přímo v místě nasazení proběhla bez problémů a ke spokojenosti zainteresovaných stran. Připravila se potřebná dokumentace, prověřily se veškeré náležitosti související jak se zabezpečením letového provozu, tak s pobytem českých profesionálů v zahraničí. „Neexistuje překážka, která by mohla ovlivnit splnění našeho úkolu v pobaltských republikách,“ říká velitel kontingentu AČR major Jaroslav Míka.

Zároveň však spoléhá na to, že s některými „drobnostmi“, jako například certifikací informačních systémů nadzvukových letounů JAS-39 Gripen, si kompetentní instituce do jejich odletu zdárně poradí.

I když o interních postupech během operačního nasazení v zahraničí nelze z pochopitelných důvodů zevrubně informovat, pokusíme se alespoň zčásti do „zákulisí“ nahlédnout. „Budeme působit z litevské letecké základny Šiauliai. Naše mise bude čtyřměsíční, konkrétně od prvního května do prvního září 2009. Operační úkol převezmeme od příslušníků dánského vojenského letectva, kteří tam působí od začátku letošního roku s letouny F-16, a předáme jej německým pilotům se stroji F-4F. Před kontingent je postaven jasný úkol – Air Policing neboli nepřetržitý průzkum v zájmovém vzdušném prostoru nad třemi pobaltskými republikami, a to Litvou, Lotyšskem a Estonskem,“ upřesňuje major Míka.

Výše uvedená slova mohou vyvolat nejednu otázku, například, proč

hlídkují nad zmíněnými státy stíhačky aliančních letectev? Odpovědí je, že se jedná o vzdušný prostor Severoatlantické aliance, který je chráněn v rámci integrovaného systému protivzdušné obrany NATO. Není tajemstvím, že Litva, Lotyšsko ani Estonsko nedisponují vlastním nadzvukovým letectvem, a tudíž „výpomoc“ aliančním kolegům je na místě.

Přiblížit praktickou činnost čáslavských pilotů v pobaltském vzdušném prostoru není těžké. Základem jsou informace. Nadřízené Spojené středisko řízení leteckých operací (Combined Air Operations Centre – CAOC) je získává z husté sítě vojenských a civilních radarů. Výsledkem permanentního monitorování vzdušného prostoru je jednotný obraz o vzdušné situaci v zájmovém prostoru. Při nestandardní situaci ve vzduchu se reaguje standardními postupy na zemi. Pro tyto účely má CAOC přímo podřízeny vyčleněné jednotky vzdušných sil a protivzdušné obrany. V pohotovostním systému NATINADS

je mimo jiné nepřetržitě nasazena také dvojice nadzvukových letounů JAS-39 Gripen z 21. základny taktického letectva v Čáslavi. Na pokyn kompetentních orgánů provedou hotovostní stíhači vzlet k určenému cíli. „Náš zásah probíhá podle stanovených postupů neboli standardů NATO. Neexistuje sebemenší improvizace,“ konstatuje velitel čáslavské letky gripenů a poukazuje na vzdušnou prevenci v Pobaltí výlučně proti vojenským cílům. „Žádná národní autorita v Litvě, Lotyšsku nebo Estonsku nám nemůže nařídít použití zbraňových systémů proti civilnímu letounu. Na rozdíl od tuzemska nebudeme provádět ani intervenci (zásah – pozn. aut.) civilního stroje. Požádá-li nás osádka o pomoc v nouzi, poskytneme jí asistenci. Věřte, že i tak půjde o velký psychický tlak na hotovostní piloty. Nikdy nemohou vědět, jak v přítomnosti vyzbrojené stíhačky jejich protějšek v kokpitu zareaguje. Jsme však profesionálové, v tomto směru s několikaletou praxí, tudíž jsem přesvědčen,

že úkoly vzdušné ochrany nad třemi pobaltskými republikami beze zbytku splníme.“

Vedle stávající hotovosti NATINADS v Čáslavi příslušníky 211. taktické letky ještě čeká nasazení ve čtvrtém největším městě Litvy, nacházejícím se ve východní části Žemaitské vysočiny. „Půjde o identickou činnost jako na mateřské základně. Jediným rozdílem bude tisíc kilometrů vzdálené letiště. Hotovostní piloti se na tuto misi nijak speciálně nepřipravovali. Nic nového z nasazení v Pobaltí pro ně neplyne. Při využití odpovídajícího technického a logistického zabezpečení je jim de facto jedno, z jaké základny operují. Příslušné předpisy platí všude stejně. Letka bude zabezpečovat oba úkoly souběžně,“ konstatuje mjr. Míka.

Český armádní kontingent tvoří sedmdesát pět osob, z nichž je osm hotovostních pilotů. Dalšími členy jsou příslušníci technického a logistického zabezpečení a sil obrany a ochrany, tzv. Force Protection (FP). Po dvou měsících se předpokládá rotace drtivě většiny osazenstva kontingentu Baltic Air Policing. Do Šiauliai přelétnou čtyři letouny JAS-39 Gripen, přičemž dva stroje se nasadí do ostré hotovosti a dva jako záložní. Na letounech bude prováděn pravidelný servis, v případě závady, respektive vyššího stupně údržby, stroje přelétnou do České

republiky. „Není to žádný problém. Přelet je záležitostí zhruba hodiny, což je doba standardního výcvikového letu,“ říká na závěr velitel 211. taktické letky major Jaroslav Míka. <<

Cvičení u Krakonoše

Text a foto: npor. Helena SOVÁKOVÁ

Minus patnáct stupňů, vítr o rychlosti až 80 kilometrů v hodině, mlha a husté sněžení. Tak vypadal kurz speciální tělesné přípravy v přesunu na ledu a sněhu, který proběhl koncem února. Kurzu se zúčastnila část příslušníků 26. bVRPz. Výcvik probíhal pod vedením zkušených instruktorů z 15. ženijní brigády v Bechyni. Pět dní vojáci strávili v nadmořské výšce 1000 – 1500 metrů v Krkonoších.

K pohybu na horách vojáci používali skialpinistické lyže, které jsou uzpůsobeny jak pro stoupání, tak pro obtížné sjezdy. Náročnou pasáží byl noční přesun s orientací v neznámé oblasti, kdy i malá nepozornost může způsobit značné obtíže. Právě proto musejí být vojáci připraveni na vše. Naučit

Speciální zimní příprava 26. brigády velení, řízení a průzkumu na ledu a sněhu

se vybudovat záhraby – přístřešky ve sněhu, umět překonat po laně nebezpečné žleby či lavinová pole. „V mlze, padajícím sněhu a ve tmě je nezbytné stále zůstat ve vizuálním kontaktu, protože při silném větru nebylo slyšet vlastní hlas. A jen drobné vychýlení z trasy může zapříčinit katastrofu v podobě laviny, ztráty orientace či člena jednotky,“ říká jeden z účastníků, praporčík Bohumil Křížek.

Vojáci si mohli vyzkoušet i lezení po ledopádu pomocí maček a cepínů. „Je to náročné nejen po fyzické stránce. Musíte zvolit i správnou techniku a zapojit hlavně nohy,“ dodává rotmistr Jindřiška Dostálová.

Poslední etapa kurzu byla věnována používání lavinových sond a tzv. „pípáků“, které pomáhají nalézt osoby uvězněné pod lavinou. Jaké je být uvězněn pod masou sněhu si všichni mohli vyzkoušet při cvičném zasypání pod bílou peřinou.

„Hory jsou nevyzpytatelné a nesmíte nic podcenit,“ vysvětluje velitel kurzu kapitán Libor Sovák. „Sám jsem si mohl v praxi ověřit své zkušenosti. Na jednom ze zimních přesunů se během několika minut krásné počasí změnilo na sněhovou vichřici, ve které uvázla skupinka německých turistů i s dětmi. S kolegy se nám podařilo ji dovést do bezpečí, ale i během pouhé hodiny v silném větru měli někteří z nich omrzliny. Jsem velmi rád, že se naši vojáci mohli takového kurzu zúčastnit, protože poznatky mohou využít nejen ve vojenském, ale také v civilním životě.“

A report se zajímal, s jakou (ne)chutí slouží vrtulníkoví „tygři“ v Náměšti nad Oslavou po přemístění z Přerova

Dvojitá tvář REDISLOKACE

Text: Pavel LANG
Foto: autor a Jan KOUBA

Lepší vyhořet, než se stěhovat, říkává ten, kterého tento úkaz již potkal. V životě profesionála je ale migrace standardním jevem. Nicméně přemístění vrtulníkůvých „tygrů“ zpod Oderských vrchů na Vysočinu podnítilo emoce. Co se však stalo, nejde odestát.

Nové životní příběhy desítek příslušníků letky bitevních vrtulníků Mi-24/35 se začaly psát prvním říjnovým dnem loňského roku. To se po rozhodnutí nadřízených z přerovských „tygrů“ stali náměšťští. Šlo o kompromis neboli maximum možného. Přerov byl v cílové organizační struktuře Armády ČR nově zařazen mezi perspektivní posádky s vizí provozovat vojenskou základnu vyzbrojenou dopravními vrtulníky Mi-17 a Mi-171Š společně s civilním letovým provozem. Náměšť nad Oslavou, předurčená také k podpoře jednotek

Severoatlantické aliance, výrazně posílila, a to jak lidským potenciálem, tak množstvím provozované techniky. Stálý stav základny, jenž se pohyboval okolo pěti set zaměstnanců, totiž vzrostl na více než tisíc osob a k deseti cvičným proudovým letounům L-39 Albatros přibýlo dvacet čtyři bitevních vrtulníků Mi-24/35. Ta nejvýraznější proměna se odehrála nad 22. základnou

letectva. Premiérově zde začal společný letový provoz proudových strojů a vrtulníků.

Svobodné rozhodnutí profesionála

Půl roku po redislokaci jednotky A report zjišťoval aktuální situaci přímo v jámě „tygrů“, na 221. vrtulníkové letce v Náměšti nad Oslavou. A že jde >>

stále o téma citlivé, nikoliv však deprimující, bylo jasné už od prvních okamžiků. „Kdyby bylo toto letiště o sto kilometrů blíž Přerovu, nemělo by to chybu,“ vtipkuje palubní inženýr letky kapitán Ladislav Plšek. Svoje resortní „břímě“, stejně tak jako jeho kolegové z letky, nese dobrovolně a s nadhledem. Pocit pachuti si vůbec nepřipouští. „Šlo o moje rozhodnutí. V Náměšti nad Oslavou mi nabídli vyšší post a já ho přijal. Profesní perspektivu jsem akceptoval za podmínky změny posádky. Upřímně řečeno, nelituji,“ dodává „palubář“, který létá v Mi-24 sedmým rokem a poukazuje na fakt, že redislukace vrtulníků z Přerova do Náměště nad Oslavou nebyla na rozkaz. Před personálními pohovory „kolovala“ po základně možnost přeškolení ze „čtyřadvacítek“ na transportní vrtulníky, a tím pádem i setrvání na severu Moravy.

Deprimujícími pocity netrpí ani zástupce velitele vrtulníkové letky major Petr Juračka: „Svoji další

profesní kariéru jsem spojil s létáním na čtyřadvacítce. Že je to na základně v Náměšti nad Oslavou, už beru jako fakt, s kterým ani já, ani mí kolegové nic nesvedeme. Lamentovat nad tím nemá smysl. Kdo to nedokáže skousnout, musí hledat jiné řešení, respektive v armádě skončit. Redislukaci jsem přijal jako realitu, a proto si nechci na nikoho a na nic stěžovat,“ vysvětluje zkušený vojenský pilot s náletem 2300 hodin na vrtulníku Mi-24.

Stabilizovanou situaci na letce potvrzují i nedávné personální pohovory týkající se prodloužení závazků profesionálů o dva až čtyři roky služby. „Většina příslušníků letky si závazek prodloužila. Přitom nešlo o reprezentanty jedné profesní skupiny, nýbrž o příslušníky jak létajícího, tak technického a zabezpečujícího personálu. To je důkaz, že situace pro ně není neuspokojivá. Kdyby byla, tak by přece po půlročních zkušenostech neusilovali o prodloužení svého závazku,“ říká zástupce velitele vrtulníkové letky. Zmíněný fakt velení letky potěšil, neboť negativně nezasáhl do naplněnosti jednotky. Ta se v současné době pohybuje kolem osmdesáti procent. Personál 221. vrl se však průběžně doplňuje a nebýt odchodů zkušených, především pilotů, na vyšší velitelství, zůstali by de facto na plných stavech.

Nebylo by však poctivé prohlásit, že se pro bývalé přerovské profesionály absolutně nic nezměnilo a jejich vrtulníková story pokračuje nerušeně dál. Co letecký výcvik?

„Po počátečních bolestech se to usadilo a běží bez problémů. Stačilo pár dohovorů a není v tom žádný problém. Společný letový provoz proudových letounů a bitevních vrtulníků není pro žádnou stranu překážkou. Je standardní, aby na jedné letecké základně vedle sebe fungovaly dva nebo i více druhů letectva. Když se to běžně praktikuje ve světě, proč by to nemohlo jít také u nás?“ dodává mjr. Juračka. Na mysli má především letové zóny kolem letiště. Zkoordinovat pohyb strojů, aby v jednu chvíli nepůsobily ve stejném pracovním prostoru, není neřešitelný úkol. „Dá se to naplánovat i odřídit ve vzduchu. Navíc, podstata našeho létání na přízemních výškách je jiná než u albatrosů. Letové akce můžeme rozdělit i po samostatných směnách. Záleží na tom, jaký výcvik daná letka momentálně potřebuje,“ konstatuje kapitán vrtulníku.

Mnozí čtenáři si možná pamatují, že jedním z argumentů, jak odradit nejvyšší armádní velení od záměru přemístit Mi-24 do Náměště nad Oslavou, byla „velká“ vzdálenost do Vojenského újezdu Libavá, kde „čtyřadvacítky“ absolvují ostré střelby. Pravdou je, že z přerovské základny stroje byly za osm minut na bojovém kurzu a mohly střílet a z jihu Moravy to trvá zhruba čtyřicet minut. „Při přeletu na střelnici ale můžeme cvičit navigaci nebo doprovody. Nějaký taktický námět se vždycky naplánuje. Nelze říct, že stávající vzdálenost na Libavou je pro nás výhodou nebo naopak

nevýhodou. Záleží na úhlu pohledu dotyčného člověka,“ argumentuje major Juračka. Palubní inženýr letky s ním souhlasí. „Zastávám stejný názor jako Petr. Kromě uvedeného bych zmínil ještě jednu okolnost, pro někoho možná banalitu. V Přerově měli palubní technici a piloti k sobě mnohem dál. Byly to dohovory přes dvě patra. V Náměšti je to podstatně lepší. Jsme pod jednou střechou a v přímější organizační struktuře. Vzájemná komunikace je efektivnější a přímá,“ pochvaluje si kpt. L. Plšek.

Ubytovna, nebo auto?

Sonda do zákulisí náměšťských „tygrů“ by nebyla kompletní, kdyby v ní chybělo nahlédnutí do soukromého života. „Každý to řeší po svém. Určitým způsobem se v tom odráží generační postoj. Starší vojáci, kteří mají k bývalé posádce pevnější vazby, se nechtějí do Náměště nad Oslavou stěhovat a za prací dojíždějí. Ti mladší, již spojují svoji další vojenskou kariéru s 22. základnou letectva, si bydlení shánějí. Možností tady jsou, buď si koupí pozemek a pustí se do stavby rodinného domku nebo si pořídí byt v nejbližším okolí. Co se týká příslušníků naší letky, je to zhruba půl na půl. Jedna polovina se rozhodla definitivně, druhá konečné stanovisko ještě zvažuje. Stoprocentní jistotu v existenci náměšťské posádky nebo v provozování vrtulníků Mi-24 vám stejně nikdo nedá,“ dodává zástupce velitele 221. vrl.

Dalším argumentem na misce vah je zaměstnání manželek nebo rodinných příslušníků. Zdejší možnosti jsou omezené. Probíhající ekonomická a finanční recese je negativním faktorem navíc. Za situace, že jejich nejbližší mají v Přerově „dobrou“ práci, by nebylo smysluplné „hnát“ je do nejistoty.

Denní dojíždění do sto třicet kilometrů vzdáleného Přerova, nebo některá

z náměšťských ubytoven, popřípadě kombinace obojího. To je každodenní realita nejednoho příslušníka vrtulníkové letky. „Osobní život na základně se odvíjí od organizace zaměstnání. Dojíždět domů můžete ve volném čase a toho příliš není. V pondělí je účelová

příprava, na úterý, středu a čtvrtky jsou organizovány letové akce. V práci jste zpravidla od sedmi do sedmi a k přespaní vám poslouží postel na ubytovně. Záleží na každém jednotlivci, jaké zázemí a program si zde vytvoří,“ zdůvodňuje kapitán Plšek.

ZIMNÍ PŘEŽITÍ, tentokrát aktivních záloh

Text a foto: rtn. v z. Dušan FOJTÍK

Při slovu voda padají od úst kostky ledu. Mrzne, až praští. Kanady tvrdé na beton. Ze smrkových velikanů v ledových závanech severáku padají nečekaně veliké sněhové spršky. Svítá. Skrz koruny stromů probleskuje jasná obloha. Teplota spadla tak nízko, že je marné ji hledat na stupnici – pod minus 15 °C. Lesem se ozývá kašlání, smrkání, hekání, volání, nadávání a jiné ranní projevy. V mrazivém ránu je něco zvláštního. Vůně střelného prachu. Vše je bílé. Mimo míst, kde v noci proběhl tvrdý boj se záškodníky. Ta jsou černá, plná nábojnic.

Toto není úvod nějaké zapomenuté knihy Jacka Londona, ale drsné prožitky 231. pěší roty aktivních záloh, která se ve dnech 19. až 22. února účastnila cvičení Clay-Eva 2009 v lokaci Hostýnské vrchy.

V pozdních odpoledních hodinách prvního dne proběhl slavnostní pietní akt před památníkem odbojové skupiny Clay-Eva za účasti zástupců města, bojovníků za osvobození a KVV. Po přednesení projevů byly položeny kytice a za KVV věnec.

Poté už nic nebránilo přípravě na vlastní cvičení. Po noclehu

v tělocvičně TJ Sokol Jarcová brzy ráno jednotka čítající na dvě desítky mužů, skládající se nejen z pořadajících 231. pěší roty AZ Zlín, ale také z příslušníků 241. pěší roty z Brna a vojáků 801. a 802. praporu AZ Vojenské policie ze Staré Boleslavi a Olomouce, vyrazila na pochod. Nutno dodat, že toto cvičení se uskutečnilo „nad plán“ mimo zákonem daných 21 dnů výcviku AZ v roce, takže většina lidí si na něj vybírá dovolenou. To však ničemu nebrání. Kdo mohl a chtěl, ten dorazil.

Účastníky taktického cvičení s dotykem nepřítele vítá sněhová vánice ve stanici Loukov. Zde probíhá poslední kontrola výstroje, zbraní, doplňků a jednotka se v patrole vydává do lůna zasněžených Hostýnských vrchů.

Cestu komplikuje nejen nepřízeň počasí, metrové sněhové závěje či plná polní na zádech, ale i nutnost postupovat velice obezřetně, neboť existuje možnost napadení jak od airsoftového teamu OSVK, tak od instruktorů Policie ČR ze speciální zásahové jednotky.

Patrola se táhne jako had, výškové metry stoupají, kilometry ubíhají. Po několika hodinách pohybu sněhem s krátkými přestávkami a překonaním nejvyššího bodu ve výšce přes 800 m. n. m. jednotka zaujímá strategické místo na noční bivak. Stavějí se improvizované přístřešky, stany. Jsou rozděleny hlídky. Kdo může, odpočívá.

Sobotní pošmourné ráno. Noc proběhla hladce, jednotka balí

a uklízí po sobě. Vyráží vpřed k Rajnochovicím. Než se však dostává k prvním domům, dochází k nastřelení jednotky. Začíná cvrkot. Němé povely, instrukce z vysílaček, opětování palby. Zrychlený přesun, kruhová obrana. Protivník se stahuje.

Krátká pauza, přesun vesnicí zpět do zasněžených lesů. Prudké stoupání na Klíнец. Na šesti hodinách je spatřen nepřítel. Chystá se léčka. Po dvou desítkách minut se airsoftový team dostává do křížové palby. Je odzbrojen a zajat. Později – po společném fotu – propuštěn.

Jednotce však den ještě nekončí. Mrazivý vítr štípe do tváří, ruce mrznou, voda v PET lahvích či polních čutorách dávno zmrzla. Další kilometry sněhem přes Lazy na místo zvané Hůrka. Stmívá se, teplota letí prudce dolů.

Staví se další kemp. Uprostřed lesa, z jedné strany kryt oplocenkou. Hlídky zaujmají svá místa na přístupových cestách, ostatní se pokoušejí zahřát v teple spacáků nebo u ohně. Ten je nyní nutný. Výstroj je propocená, promočená. Kdo si sehnal na vlastní náklady goretexové doplňky, má výhodu. Aktivní zálohy je nefasují. Teplota k ránu padá až k minus 17 °C. Hlídky se točí co hodinu. Voda ze sněhu, kusy ledu z PET lahví. Vaří se litry horkého čaje.

Je půl čtvrté ráno. „Napadení!!!“ Lesem se ozývají detonace, střelba ze samopalů, světlice sporadicky ozařují zadýmený prostor. Nepříteli

– policejním instruktorům – se podařilo dostat na deset metrů od hranice tábora. Část jednotky je vyražena. Loni 231. pěší rota policisty obklíčila a zajala, letos se útočníkům podařilo proplížit hlubokým sněhem z jediného nekrytého směru a infiltrovat do tábora. Po několika minutách boj končí, policejní instruktoři jsou eliminováni. Jednotka dostala lekci.

Instruktoři se vrací, příslušníci jednotky, pokud nejdou spát, debatují nad nedávnými událostmi...

Ráno v ukrutném mrazu následuje balení a další dlouhé kilometry sněhem do místa srazu. Po několika hodinách tam jednotky v plném počtu dorážejí. Dvě noci v drsných mrazech, tři dny po pás ve sněhu. Jak prohlásil hlavní pořadatel rtn. Jan Kostelný: „Sáhli jsme si na dno jak fyzických, tak psychických sil, ale stálo to za to.“

Unikátní výcviková osada Jakub Village ve slovenské Lešti by měla v případě zájmu sloužit i českým vojákům

Text: Vladimír MAREK

Foto: autor, por. Peter BORNSTEIN
a por. Zuzana VIVODÍKOVÁ

Ústav speciálního zdravotnictví a výcviku Ministerstva obrany Slovenské republiky v Lešti již delší dobu překvapuje odbornou veřejnost velice sofistikovanými výcvikovými zařízeními. Třešničkou na pomyslném dortu je výcviková osada Jakub Village.

Ostře nabité trenažéry

Jedná se o moderní polyfunkční výcvikové zařízení, které splňuje vysoké požadavky na efektivnost,

intenzitu, atraktivnost a bezpečnost přípravy nejen vojáků. Osada se skládá z různých výcvikových trenažérů,

kteří umožňují velitelské, lékařské, psychologické a pedagogické sledování jednotlivců a malých skupin v podmínkách bojových, protiteroristických, mírotvorných a záchranných činností. Kromě vojáků je určena policistům, celníkům, hasičům, zdravotníkům, a to jak ze Slovenska, tak i ze zahraničí.

Osada zaujímá území o rozměrech pět set krát pět set metrů, což je na středoevropské podmínky poměrně velký trenažér. Byla vybudována v dřívě zastavěné oblasti, která kdysi sloužila Sovětské armádě. To umožnilo využít nejen původní základy staveb, ale do určité míry i infrastrukturu a sítě. Komplex je rozdělen na tři části. První je určena prioritně vojákům a příslušníkům dalších ozbrojených složek. Ve druhé cvičí především hasiči. Třetí pak přednostně slouží zdravotníkům. Přitom platí, že jednotlivé části

se vzájemně prolínají a především doplňují. Každá ze složek tedy může cvičit prakticky všude.

„Názorným příkladem toho je tzv. cesta pacienta. Hasiči, ale třeba i policisté či vojáci u nás v jedné části osady trénují záchranu,“ vysvětluje ředitel ústavu brigádní generál Pavol Maslík. „Zraněného člověka pak předají zdravotníkům, kteří s ním směřují do nemocnice. Tady mu poskytnou nezbytnou zdravotní péči, stabilizují životní funkce a převezou ho k vrtulníkovému trenažéru, kde dochází k jeho evakuaci vrtulníkem.“

Osada je přitom pojata tak, aby umožňovala výcvik na simulátorech, kterými jsou v podstatě jednotlivé budovy. Uplatňuje se přitom metodika přípravy od jednoduchého ke složitějšímu. Mohou se zde modelovat různé proměnlivé situace, které pak cvičící řeší. Základem vojenského a policejního polygonu je osmdesát metrů dlouhá hala auto moto. Díky vratům na každé straně jí projíždějí vozidla, ze kterých se střelí ostrým střelivem. A to nejen z džípů, ale i obrněnců, motorek a dokonce z koní.

Pěší hala se skládá ze sektorů A, B a C. Je určena pro pěší střelbu a combat střelbu. Její součástí jsou posuvné stěny, ale třeba i pneumatiky, díky nimž je možné modulovat nejrůznější tvary místností, případně další překážky. „Cvičíme tady vnikání do místností,

osvobození rukojmích a podobné akce,“ ukazuje Pavol Maslík. „Stěny, podobně jako v předchozí hale, mají balistickou ochranu. Ocelové pláty jsou pokryty několika centimetry silnou speciální pryží, střela jí pronikne, narazí do plátů a zdeformovaná spadne dolů do sběracích žlábků.“ Kromě standardních terčů je možné využívat i trojrozměrné. Na stěny místností se dá promítat virtuální situace, při které musejí střelci během velice krátkého času odlišit například uneseného od únosce a toho pak přesnou střelbou likvidovat.

V prostoru mezi oběma halami je imitována náves se zvonici, která plní určitý taktický účel. Pokud se něco děje, většinou se právě tady shromažďuje místní obyvatelstvo. Opodál jsou dva malé střelecké domky, ve kterých se dají házet i ostré ruční granáty. A to dveřmi a okny. Na výcvikové ploše se policisté učí například zastavovat jedoucí automobily. Dva tzv. hořící domky se dají zadýmit, případně s pomocí plynových hořáků v nich imitovat oheň. Cvičí se tady vnikání do objektu, vyprošťování a evakuace ohrožených osob. V dvouposchodovém objektu je možné uvedené činnosti trénovat i ve výškách.

Čtyři metry hluboká studna, podobně jako nejrůznější tunely a prolézačky, je vlastně trenažérem na vyprošťování osob.

Skladiště A a B slouží k simulování různých typů havárií. V další hale jsou umístěny vraky vozidel, na nichž se záchranáři zdokonalují ve střihání, páčení a také vyprošťování osob. Zbořeníště imituje částečně zřícenou budovu. V takovémto terénu není snadné pohybovat se jako jednotlivec, o to složitější je přepravovat zde raněného

na nosítkách. Některé části tohoto trenažéru se mohou zadýmit a díky nedaleké vodní nádrži i zatopit.

Druhému celku osady dominuje blízká železniční stanice a šedesát metrů dlouhý tunel. V jeho stěnách a podlaze jsou plynové hořáky, jejichž pomocí je možné simulovat požár, ke kterému při hromadných dopravních haváriích dochází stále častěji. Zapálit je možné i makety vozidel. Termokamery pak vše přenášejí do nedaleké metodické místnosti. Na nádraží stojí vagony s balistickou ochranou, v nichž se může střílet ostrou municí.

Posledním celkem komplexu je zdravotnická část včetně nemocničního objektu, za jaký by se nemuselo stydět menší město. V Lešti nechybí ani laserová střelnice Scatt, krytá umělá lezecká stěna, výsadkový trenažér Jakub Koloseum, lezecký trenažér Jakub Climbing, lezecká skalní lokalita Bralce se zajištěnými cestami Via Ferrata, překážková dráha podle norem CISM, tělocvična a posilovna.

Ústav speciálního zdravotnictví a výcviku má své plány i do budoucna. „Existují zde určité ubytovací kapacity, ty ale odpovídají pouze polním podmínkám. Několik desítek osob je většinou ubytováno pohromadě. Přitom na sídlišti Družba jsou domy po Sovětské armádě, stačilo by je zrekonstruovat,“ upozorňuje generál

Maslík. „V letošním roce bychom ještě chtěli vybudovat osadu pro boj ve městě. Ta současná nemá výškové stavby. Přitom v prostoru jsou pětipatrové paneláky, které by bylo možné k těmto účelům využít. Především hasiči a policisté potřebují trénovat činnosti v takovýchto výškách.“

V plánu je i výstavba krytého bazénu pro výcvik různých speciálních úkonů ve vodě a pod hladinou. Měla by vzniknout rovněž maketa letounu, ve kterém bude možné používat ostré střelivo. Vytýpována je i lokalita pro tolik aktuální nácvik přepravy konvojí s trenažérem Jakub Konvoj. „Aby vojáci mohli střílet ostrým střelivem přímo v terénu, vybrali jsme hluboké údolí, které svým profilem poskytuje v určitých částech balistickou ochranu,“ vysvětluje Ladislav Kubálek, který zastupuje dodavatele. „Trasa je dlouhá zhruba šest kilometrů. Její součástí by měla být vesnice arabského typu. Budou zde i mosty, které se po výbuchu zřítí, a vojákům v konvoji nezbude nic jiného než hledat náhradní cesty.“

Další z trenažérů umožní výcvik v tunelech a jeskyních. V tomto okamžiku ale všechno závisí na penězích. Také Ozbrojené síly Slovenské republiky musejí v důsledku krize hledat rezervy a škrtnat mnohé z plánovaných projektů. <<

Text: Pavel LANG
Foto: autor a archiv ČMOSA

Činnost armádních odborářů, to zdaleka není interní záležitost pouze členů Českomoravského odborového svazu civilních zaměstnanců armády (ČMOSA). Praxe zřetelně ukazuje, že častokrát má dopad na všechny resortní pracovníky. Nedávno schválený program ČMOSA na období 2009 – 2012 se tudíž paušálně týká stovek občanských zaměstnanců v působnosti Ministerstva obrany České republiky.

PLÁN na čtyři roky

Program Českomoravského odborového svazu civilních zaměstnanců armády na nejbližší čtyři roky byl jednomyslně schválen na nedávném V. sjezdu ČMOSA. „Konkrétní úkoly v jednotlivých oblastech směřují k plnění základního cíle činnosti našeho odborového svazu. Tím je prosazování a ochrana hospodářských, sociálních, kulturních a osobních práv, jakož i oprávněných zájmů a potřeb členů, včetně působení v oblasti bezpečnosti a ochrany zdraví zaměstnanců při práci,“ říká předsedkyně ČMOSA Jitka Šebková.

V dílčích oblastech si armádní odboráři stanovili konkrétní úkoly. Jelikož mají „plošný“ účinek na většinu občanských zaměstnanců resortu obrany, některé zásadní cíle zveřejňujeme.

Oblast pracovní právní a zaměstnanosti

Resortní odborový svaz má v této oblasti již několik roků neměnný cíl, a to aktivní účast zástupců ČMOSA při tvorbě právních předpisů, interních normativních aktů MO ČR, vnitřních předpisů a norem státních podniků a příspěvkových organizací. „Je pro nás klíčové, aby při jejich navrhování, respektive realizaci, zaměstnavatelé vzali na zřetel připomínky orgánů odborového svazu,“ konstatuje J. Šebková.

I nadále bude pro členy ČMOSA zajišťována bezplatná poradenská a konzultační činnost v otázkách pracovní právních, mzdových a sociálních a prostřednictvím dohody ČMOSA se Sdružením na ochranu nájemníků také problematika nájemního bydlení.

Není tajemstvím, že v této oblasti chtějí být odboroví funkcionáři daleko důraznější aktivním vystupováním proti všem projevům otevřeného a skrytého porušování odborových práv, včetně diskriminace za členství v odborové >>

Analýza programu Českomoravského odborového svazu civilních zaměstnanců armády

organizaci a za výkon funkce člena orgánu ČMOSA.

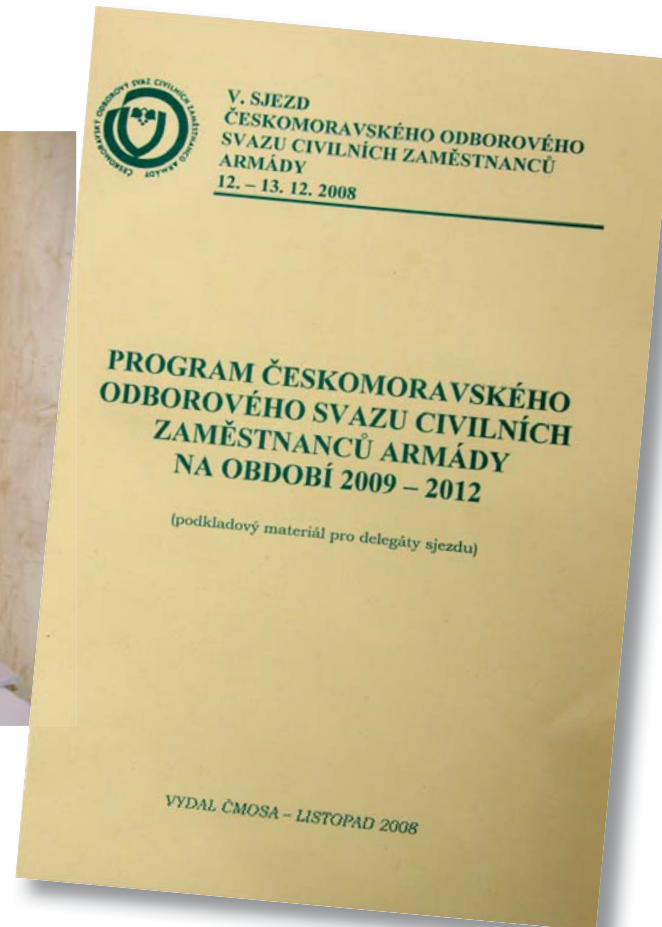
Oblast kolektivního vyjednávání

„Usilujeme o uzavření kolektivních smluv, které zajistí zaměstnancům důstojné pracovní podmínky, odpovídající mzdu nebo plat a bezpečný výkon práce,“ upřesňuje předsedkyně ČMOSA.

Armádní odbory v této souvislosti podporují rozšíření platnosti kolektivních smluv vyššího stupně na co největší okruh zaměstnanců státních podniků a dalších podnikatelských subjektů. Za zásadní úkol na další období si stanovují požadovat a prosazovat navýšení odstupného nad hranici zajištěnou zákoníkem práce v kolektivních smlouvách organizačních složek

Jeden z turnajů ve volejbale „ČMOSA OPEN“ se konal na brněnské Univerzitě obrany.

státu v rámci resortu obrany, státních podniků a příspěvkových organizací, jejichž zakladatelem nebo zřizovatelem je MO, a také u dalších zaměstnavatelů, jejichž odborové organizace jsou sdruženy v ČMOSA.

Oblast sociální

Prosazování spravedlivé sociální politiky všemi zákonnými prostředky – to je prioritou pro vedení odborového svazu. „Veškerá opatření musejí být adekvátní úloze a významu občanských zaměstnanců v resortu obrany, a to s ohledem na zvyšující se nároky na jejich profesní a morální kvality,“ dodává J. Šebková. Dlouholetým pozitivem, které zůstává zachováno, jsou příspěvky a podpory členům z Podpůrného fondu ČMOSA (např. příspěvek v nezaměstnanosti, při narození dítěte nebo nenávratné podpory) a půjčky k překlenutí tíživých sociálních situací. Také v následujícím období bude Českomoravský odborový svaz civilních zaměstnanců armády zabezpečovat pro svoje členy rekondiční pobyty s finančním příspěvkem

ČMOSA, s upřednostněním zaměstnanců pracujících ve ztížených a zdraví škodlivých pracovních podmínkách. Zvýšená pozornost odborových orgánů bude permanentně věnována specifickým zájmům sociálních kategorií občanů, jako jsou důchodci, ženy nebo zdravotně postižení.

Oblast mezd a platů

„Pro nás jsou důležité následující skutečnosti: zachování specifického platového ohodnocení občanských zaměstnanců resortu obrany a to, aby růst mezd v podnikatelské sféře nezaostával za růstem platů ve sféře rozpočtové a příspěvkové a naopak,“ zdůrazňuje předsedkyně.

Z dalších úkolů stojí za zaznamenání zakotvení mzdových a platových nároků v kolektivních smlouvách nebo snaha o prosazování růstu mezd a platů tak, aby jejich reálná úroveň kopírovala rostoucí životní náklady, přičemž za prioritu je třeba považovat posilování tarifní složky, popřípadě dalších nárokových složek.

Oblast bezpečnosti a ochrany zdraví při práci

Tady bude plnit i nadále nezastupitelnou roli odborová kontrola nad stavem BOZP. Jejím primárním úkolem je hájit právo zaměstnanců na bezpečné a zdravé nezávadné pracovní prostředí a na náhradu škody při poškození zdraví při práci. Při kolektivním vyjednávání se bude věnovat zvýšená pozornost problematice BOZP s přihlédnutím ke specifice jednotlivých pracovišť. Nepůjde však výlučně o praktická opatření. Intenzivnějším odborovým vzděláváním se nepochybně zvýší znalosti členů ČMOSA v oblasti BOZP, včetně jejich nároků k zajištění bezpečného způsobu práce.

Oblast vnitroodborová

Pokles členské základny je očividný. Příčina? Především organizační změny v resortu MO ČR spojené se snižováním osob, ale i často nezáměrným zaměstnanců odborově sdružovat s tím, „že to přece někdo vyjedná“. Funkcionáři ČMOSA proto

musejí všemi dostupnými prostředky motivovat zaměstnance pro členství v odborových organizacích. „Hodláme tvrdě bojovat proti jakýmkoliv formám snižování významu a poslání odborových organizací u zaměstnavatelů. Každopádně musíme více informovat o našich dosažených výsledcích. Vytvoříme podmínky pro další zvýhodnění členů ČMOSA oproti nečlenům,“ vysvětluje J. Šebková a podotýká:

„Budeme dále zefektivňovat funkčnost a akceschopnost struktury ČMOSA a zvyšovat prestiž armádních odborů i náš vliv na dění v resortu obrany.“

Pro úplnost je třeba dodat, že dalšími dvěma oblastmi, v nichž si Českomoravský odborový svaz civilních zaměstnanců armády stanovil úkoly na roky 2009 až 2012, jsou vzdělávání členů ČMOSA a mezinárodní spolupráce s partnerskými odborovými svazy v zahraničí.

Zábava, tanec, ale i srdce

Padesát tisíc korun se získalo ve veřejné dražbě nejrozličnějších darů, již vyvrcholil letošní patnáctý ročník plesu sil podpory, který se konal během druhé březnové soboty v Kulturním domě v Mladé Boleslavi. Získané peníze byly předurčeny na charitativní účely ve prospěch obyvatel tří sociálních zařízení – Domova dětí v Milovicích, Domu s pečovatelskou službou ve Staré Boleslavi a Azylového domu pro matky s dětmi v Brandýse nad Labem.

Uspořádáním této akce organizátoři navázali na tradičně pořádané plesy logistiky Armády České republiky. Slavnostní večer zahájili velitel sil podpory brigádní generál Jaroslav Kocián a jeho zástupce brigádní generál Radoslav Rotrekl. Program zpestřilo předtančení taneční skupiny Zitta. A potom více než osm set hostů do pozdních nočních hodin tančilo při hudbě kapely Dekameron, Evergreen kvartetu či Vojenského uměleckého souboru Ondráš.

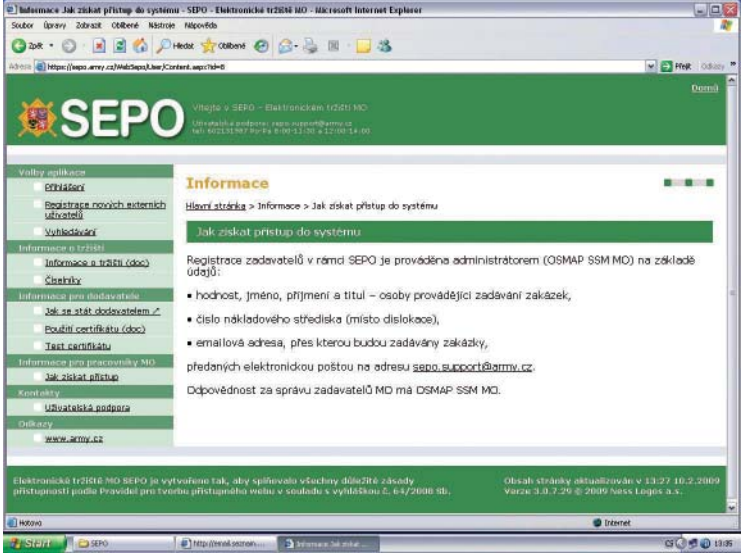
Text: kpt. Marcela JANDOVÁ, foto: Miroslav FOJTŮ

Od ledna 2009 provozuje Ministerstvo obrany ČR novou verzi systému elektronické podpory obchodování (SEPO)

Text: Pavel LANG
Grafy: Andrea BĚLOHLÁVKOVÁ

Osobitý „obchodní dům“ Ministerstva obrany České republiky. Funguje tři roky a jeho prostřednictvím se již realizovaly desítky obchodních transakcí za miliardy korun. Nákupní vozík je zde tabu. Obchoduje se na internetové adrese. SEPO neboli systém elektronické podpory obchodování.

Obchodování přes internet

Co je to SEPO? Pravidelní čtenáři A reportu si vzpomenu na články v číslech 18/2007 a 6/2008, ostatním sdělíme, že jde o elektronický nástroj resortu obrany pro nabývání majetku, pořizování služeb a stavebních prací realizovaných formou veřejných zakázek malého rozsahu, tedy takových, jejichž předpokládaná výše bez DPH je v rozmezí od pěti tisíc do dvou milionů korun a u stavebních prací od patnácti tisíc do šesti milionů Kč.

K čemu MO ČR systém elektronické podpory obchodování potřebuje? Důvodů je nemálo, avšak těmi prioritními jsou zvýšení transparentnosti, snížení korupčního prostředí a odstranění diskriminace uchazečů. To se nepochybně promítá do vyšší hospodárnosti a efektivnosti při nabývání majetku, pořizování služeb a stavebních prací resortem obrany.

Stává se pravidlem, že každý kalendářní rok je uvedena do provozu nová verze systému elektronické podpory obchodování. Rok 2009 není výjimkou. Po „jedničce“ a „dvojce“ byla nedávno

nasazena „trojka“ – SEPO 3. „Aplikace pod názvem SEPO 3 byla do ostrého provozu spuštěna dnem 12. ledna 2009,“ upřesňuje Miloš Vopátek z oddělení veřejných zakázek odboru správy majetku a akviziční politiky na sekci správy majetku Ministerstva obrany ČR a krátce připomene předchůdce „trojky“. „První verze se začala provozovat počátkem roku 2006. Záhy se však ukázala jako ne příliš vyhovující elektronické tržiště v podmínkách armády. Systém byl nestabilní a jeho problémy občas způsobovaly nefunkčnost systému. Následující rok, konkrétně od dubna, se spustila kvalitnější a především stabilnější verze, a to SEPO 2. Podařilo se v ní odstranit závady, které znesnadňovaly internetové obchodování. Třetí verzí jsme kvalitativně postoupili zase o krok dál.“

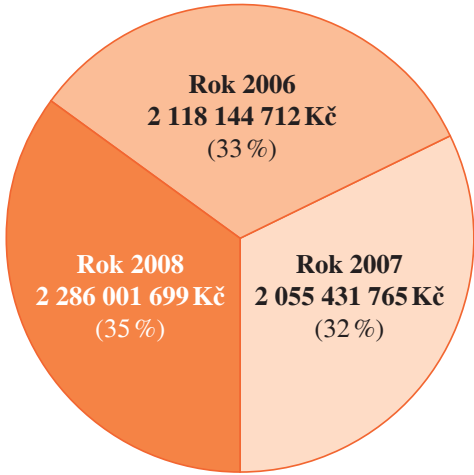
Kam? To očividně vyplývá z charakteristických rysů SEPO 3 – dodržení pravidel přístupného webu, zvýšení transparentnosti, zkvalitnění stávajících a doplnění chybějících funkcionalit a uživatelsky příjemnější prostředí.

Změn, kterých „trojka“ doznala, je hodně. Její provozovatel hovoří nejméně o pětácti. „Například uvedu přechod na 64bitové prostředí, generování čísla jednacího, odlišení nákupů a odprodejů, automatické vyhodnocení dílčích kritérií podle ekonomické výhodnosti, zobrazení informací podle struktury auditor – správce – zájemce – interní a externí uživatel nebo informace pro uživatele o zásahu uživatelské podpory,“ dodává M. Vopátek.

Nad úvahou každoročního vylepšování SEPO se na oddělení veřejných zakázek (OVZ) usmívají. „Samozejmě že bychom v tomto trendu rádi pokračovali. Možnosti, jak systém elektronické podpory obchodování zlepšit, tady jsou. Například další elektronizací. Neprozradíme vám nic tajného, když sdělíme, že připravujeme další opatření, aby se SEPO vyvíjelo dál,“ říkají shodně.

Záhy se dozvídáme, jaká konkrétní opatření mají na mysli. „V souladu s Národním plánem zavedení elektronického zadávání zakázek pro

Objem obchodních případů v letech 2006 – 2008 (celkem 6 459 578 176 Kč)

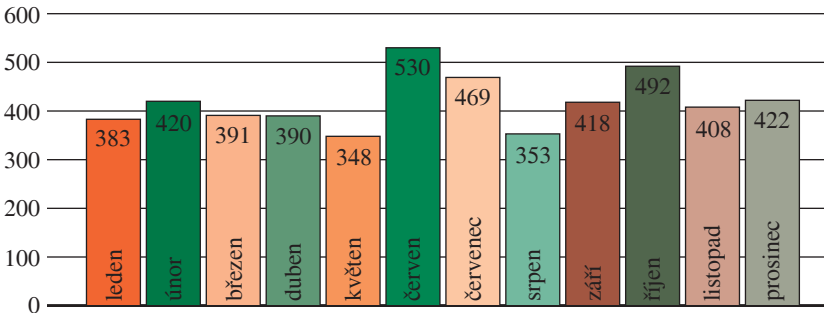
období 2006 až 2010 a aktualizovaným resortním protikorupčním programem počítáme s xml off-line propojením SEPO s interním ekonomickým systémem FIS. Pracujeme s termínem třetí čtvrtletí letošního roku,“ konstatuje zástupce vedoucího OVZ Karel Hykyš. Pro úplnost je třeba říci, že systém elektronické podpory obchodování je připraven tak, aby byla integrace rozhraní co možná nejjednodušší. V praxi se bude jednat o předávání údajů mezi SEPO a finančním informačním systémem, dále o statistiku objednávek prostřednictvím SEPO ve FIS a provedení dodávky a fakturace. Rozhraní bude realizováno prostřednictvím webových služeb.

Dalším připravovaným krokem je dokončení plné elektronizace SEPO implementací elektronického podpisu ze strany zadavatelů. „Výsledkem bude

elektronicky ukončený proces, a to od počátečního zadání veřejné zakázky až po uzavření smlouvy nebo objednávky. Připojením údajů v elektronické podobě k datové zprávě se zvýší jejich transparentnost a důvěryhodnost. Pozitivem je i to, že se obchodní činnosti výrazně urychlí,“ říká K. Hykyš a dává „do placu“ ještě jednu vizi: „Perspektivně uvažujeme o implementaci pořizování informační a komunikační technologie v SEPO, která byla doposud realizovaná na elektronických tržištích B2B Centrum a AllyGem.“

Pozorný čtenář, v dosud výše uvedeném, nepochybně zaznamenal absenci

Počet došlých a odpovězených dotazů na uživatelskou podporu SEPO v roce 2008

Seznam základních kategorií SEPO	
1	Zemědělství a zemědělské produkty
2	Paliva a energie
3	Chemické látky, barvy, laky
4	Léčiva, zdravotnický materiál, přístroje a zdravotnictví
5	Textil, oděvy
6	Usně, výrobky z usně, obuv
7	Ochranné prostředky
8	Stroje, strojní zařízení a příbuzné výrobky
9	Nářadí, nástroje, spojovací a železářské výrobky
10	Elektrické a optické přístroje a zařízení
11	Výrobky zpracovatelského průmyslu
12	Kancelářské potřeby
13	Sportovní potřeby
14	Doprava, přeprava
15	Stavebnictví
16	Podnikatelské služby
17	Reklama a související služby
18	Vydavatelství, tisk, nahrané nosiče
19	Bezpečnost a ochrana
20	Veterinární služba

statistických údajů. Tady jsou – přes SEPO se v loňském roce zrealizovalo 27 241 obchodních případů v celkovém finančním objemu 2,3 miliardy korun. Aktuální počet registrovaných externích uživatelů je 4300, přičemž počet komodit obchodovaných jedním dodavatelem se v průměru pohybuje kolem dvanácti. Za rok 2008 přibýlo zhruba tisíc šest set dodavatelů, kteří chtějí přes SEPO obchodovat. K absolutní spokojenosti pracovníků OVZ to však ještě nevede. „Důležitá je propagace, která zvýší povědomost SEPO u široké podnikatelské veřejnosti. K tomu je připraveno opatření, které umožní přímo oslovovat neregistrované dodavatele s nabídkou konkrétní veřejné zakázky. Poskytujeme jim zevrubné informace o resortním systému. Rovněž jim, ale i zadavatelům, nabízíme denní uživatelskou podporu,“ upřesňuje Lenka Prokešová, další pracovnice oddělení veřejných zakázek.

Zbývá dodat, že systém elektronické podpory obchodování je provozován na adrese <http://sepo.army.cz> a uživatelská podpora na telefonu 602 131 987 (pro interní uživatele předčíslí 98) a e-mailu sepo.support@army.cz.

Hlavní budova Správního archivu AČR

Paměť resortu

Charakter správního archivu měl svým způsobem nejen Archiv legií, který se stal později, v roce 1919, součástí Archivu Památníku odboje, ale i nově vzniklý resortní Archiv Ministerstva národní obrany, založený krátce po vzniku Československa.

Správní archiv v podobě, jak jej známe dnes, vznikl počátkem dubna 1959. V průběhu padesátých let minulého století došlo v celé společnosti k poklesu úrovně spisové služby. Jednalo se o důsledek tzv. boje proti byrokracii. To se samozřejmě projevovalo i v tehdejší Československé lidové armádě. Místa odborných archivářů zaujali pracovníci administrativní služby. Navíc bylo potřeba řešit problém narůstání a uložení materiálu ve spisovnách u všech vojenských útvarů a zařízení, který již nebyl potřebný pro běžnou služební agendu.

K zásadnímu obratu ve vojenském archivnictví došlo koncem padesátých let minulého století. Vojenský ústřední archiv tehdy začal postupně s novým pracovním týmem, složeným z vysokoškolsky kvalifikovaných archivářů, vytvářet a realizovat koncepci čs. vojenského archivnictví. Zatímco Vojenský historický archiv (VHA)

měl uchovávat písemnosti, jejichž vztah k živé agendě již zanikl, vojenské správní archivy se staly centry přejímání a odborné péče o písemnosti Československé lidové armády (před konečným uložením ve VHA). Zároveň měly sloužit jako dokumentační střediska pro potřeby správní.

Konkrétně se jednalo o Archiv ČSLA v Olomouci, Archiv Ministerstva národní obrany v Praze a Archiv vojenské evidence osob v Hradci Králové.

Největším co do rozsahu písemností a také nejvýznamnějším z vojenských správních archivů byl nepochybně Archiv ČSLA, který vznikl vyčleněním agendy péče o písemnosti poválečné a současné vojenské správy. Namísto bývalého Vojenského ústředního archivu měl přejímat písemnosti jednotlivých vojenských útvarů a institucí (kromě MNO a centrálních orgánů), spravovat je a skartačním řízením průběžně připravovat k definitivnímu

Text: na základě podkladů
Františka MACKA
připravil Vladimír MAREK
Foto: Petr RÁČEK

Správní archivnictví má v resortu ministerstva obrany dlouholetou tradici. Československá armáda si od samého počátku uvědomovala, jaký význam mají pro její odbornou i správní činnost podobná zařízení.

uložení ve VHA. V prvním období od počátku dubna do konce června 1959 byl dislokován přímo u VHA v Praze. Poté se přemístil do objektu bývalé jezuitské koleje v centru Olomouce. Všichni příslušníci archivu byli zpočátku bez ohledu na pracovní dobu i zastávanou funkci zařazováni do pracovních skupin. Podle potřeby stavěli regály, budovali sklady, přesunovali, rozdělovali a ukládali svazky písemností do nově upravovaných prostor. V zimě roku 1959 a 1960 se převezené materiály urychleně zpracovávaly do archivních celků a připravovaly se další místnosti pro první příslušníci od všech určených součástí ČSLA.

K němu došlo ještě téhož roku. Již první výjezdy přejímací skupiny ukázaly předností osobní účasti. Kontrola úplnosti odevzdávaných písemností umožňovala přímo na místě odhalit nedostatky v evidenci a manipulaci, odstranit hned zjištěné závady

Vojenský správní archiv v Olomouci slaví v těchto dnech padesát let existence

V budově, kde v současnosti sídlí Správní archiv AČR, byl v letech 1794 až 1797 vězněn bojovník za práva národů a náboženskou svobodu, francouzský generál La Fayette.

a nesrovnalosti, případně vrátit zpět dokumenty, které nebyly připraveny stanoveným způsobem k předání nebo nepříslušely k uložení do archivu. V letech 1966 až 1972 se součástí archivu stalo archivní oddělení vojska ministerstva vnitra.

V roce 1969 byl do jeho struktur začleněn Archiv Ministerstva národní obrany v Praze.

Počínaje rokem 1976 došlo k převedení Civilní obrany od ministerstva vnitra do podřízenosti MNO, což pro archiv znamenalo další rozšíření objemu prací. V roce 1983 z důvodu naplněnosti archivních dep musel archiv přistoupit ke zpracování „Inventárních seznamů archiválií“ pro jednotlivé fondy. Díky tomu vznikla možnost vyskartovat některé pomocné evidenční pomůcky starší patnácti let. Inventární seznam archiválií se tak stal registra-turou zbylých, historicky důležitých písemností a tvoří trvalou součást archivních fondů.

Po společenských změnách v roce 1989 došlo k několika reorganizacím a rušení mnohých vojenských součástí. S tím byl spojen prudký nárůst písemností zaniklých útvarů i postupný příjem od nových původců.

Současné interiéry Správního archivu AČR

V pevnosti Chvalkovice II je uložena část depozitů Správního archivu AČR.

Po rozpadu federace v roce 1993 byl vyčleněn Archiv vojenské evidence osob v Trnavě ze systému českého vojenského archivnictví pro přejímání a správu písemností Armády ČR. Olomouckému archivu tak přibyla povinnost přejímat a spravovat doklady vojenské evidence osob České republiky. O dva roky později pak na základě dohod mezi českou a slovenskou vládou došlo k delimitaci archivních fondů podle provenienčního principu. Do Vojenského archivu v Trnavě bylo

z Olomouce převezeno přibližně čtyřicet tisíc kartonů písemností, opačným směrem nebyl předán žádný materiál. Vzájemné a bezúplatné využívání fondů mezi našimi republikami je zajištěno smluvně. K poslední reorganizaci archivní služby došlo v květnu 1999. Nově vytvořený Vojenský ústřední archiv se organizačně dále člení na tři odbory. Vojenský historický archiv, Archiv Ministerstva obrany, oba se sídlem v Praze, a Správní archiv Armády ČR dislokovaný v Olomouci. <<

IWA 2009

Text: Martin KOLLER
Foto: autor a Sturm Ruger

Ve dnech 13. až 16. března proběhl v Norimberku veletrh Internationale Waffensmesse – IWA 2009. Jedná se o jedinou akci v Evropě, zaměřenou na oblast ručních zbraní.

Část kolekce ruských vojenských/civilních zbraní

Ruční zbraně zajímají pravděpodobně většinu našich vojáků. Jednou z možností jak se seznámit se širokým spektrem zbraní a jejich výrobců je veletrh IWA, který se koná každoročně v Norimberku. Navštěvují ho jako zdroj informací někteří specialisté AČR, Policie ČR, pracovníci Generálního ředitelství cel a další naši specialisté, zabývající se obranou a bezpečností. Výstava IWA proběhla letos již po sedmatřicáté. Kořeny veletrhu sahají až do konce 19. století, kdy jeho náplní bylo seznamování veřejnosti se sportovním a střeleckým vybavením. Zvláště ve druhé polovině dvacátého století se stal prezentací ručních zbraní a všemožného vybavení souvisejícího se střelbou, lovem, bezpečností atd.

Letošního ročníku se zúčastnilo více než 1100 vystavovatelů z 50 zemí a už večer prvního dne bylo napočítáno přes 31 000 návštěvníků ze 100 zemí. Svojí velikostí a zaměřením je IWA bezkonkurenčně největší v Evropě.

Ve světovém měřítku jí s úspěchem konkuruje pouze americká Shot Show. Ale i z USA dorazilo více než 180 vystavovatelů.

IWA se mění

Veletrh prošel několika vývojovými fázemi. V posledních zhruba deseti letech se stal cílem útoků pseudohumanistických lobby, které se snažily omezit spektrum vystavovaných výrobků pouze na lovecké zbraně a následně, pokud možno, letální zbraně odstranit zcela. Proto ještě před čtyřmi lety veletrh upadal, a to vzhledem ke klesajícímu počtu návštěvníků, kteří měli žhavý zájem pouze o myslivecké kamizoly, vodítko na psy, püllitry a sklenice s jeleními hlavami.

Objektivní tržní realita a bezpečnostní vývoj ve světě však vedly k eliminaci uvedených zcestných pokusů. Reliktem nedávno uplynulých časů je sice ještě zákaz vystavování vojenského materiálu, především automatických (plnosamočinných) zbraní. Jeho

Samonabíjecí puška firmy Sturm Ruger vycházející z vojenské M14

využívání je však značně selektivní a nelze se vyhnout dojmu, že zakazy a obstrukce postihovaly především kvalitní, a proto nevídanou zahraniční konkurenci. Mnohé z vystavovaných typů pušek a pistolí byly minimálně na hranici uvedené kategorie. Výrobci vystavovali poloautomatické (samonabíjecí) verze útočných pušek, samopalů a kulometů a automatické uváděli v prospektech. Ilustrativní ukázkou byrokratického řetězení úředních šimlů je fakt, že na jedné straně byly bez problémů prezentovány známé vojenské odstřelovačské pušky a na druhé straně na vystavování airsoftových maket vojenských zbraní, plivajících plastové kuličky, bylo třeba zvláštní povolení, a to maximálně na dva kusy!

Vojenské/civilní zbraně

Nejzajímavější jsou pravděpodobně tzv. sportovní zbraně, které se blíží vojenským typům. Ve většině případů se jedná o transformace klasických samonabíjecích nebo plnosamočinných vojenských zbraní, především amerických M14 a M16 a sovětských AK-47 Kalašnikov nebo Dragunov SVD. Důvodem je jejich všeobecná známost

mezi střeleckou veřejností, masová výroba probíhající po dobu několika desítek let a technologický potenciál umožňující vývoj a výrobu širokého spektra dalších verzí. Na tuto základní výrobní linii navazuje výroba dalšího specializovaného vybavení. Můžeme v podstatě hovořit o nové kategorii palných zbraní, kterou lze označit jako vojenské/civilní zbraně. Od vojenských se obvykle liší pouze úpravou zamezující střelbu dávkami. Dají se dobře využít k tréninku střelby a s oblibou je nakupují některé bezpečnostní agentury. Jsou samozřejmě také vysoce účinnou zbraní pro sebeobranu. Ostatně absence možnosti střelby dávkami dobrému střelci příliš nevádí.

Otázka uvedených kategorie zbraní byla dlouhou dobu žhavým bezpečnostním a právním problémem. Před několika lety se jej podařilo úspěšně vyřešit také u nás. Příslušník ozbrojených složek splňující zákonné požadavky si může pořídit duplikát zbraně, se kterou slouží.

Nejen zbraně

Nové návštěvníky přilákala v posledních letech také část veletrhu,

Svoje osvědčené odstřelovačské pušky prezentovala firma Barrett.

Revolvery a pistole brněnské firmy Alfa Proj

nesoucí označení Outdoor Classic. U našince takový název vzbuzuje dojem předraženého second handu nebo vietnamské tržnice s botami na jedno použití. V praxi se však jedná o skvělou možnost k nákupu specializovaného, především loveckého, ale i taktického vybavení. Např. značkovou maskovací zimní bundu je tu možné koupit za cenu kolem 30 eur a kvalitní sportovní košili za 10 eur.

Veletrh IWA lze z hlediska vystavovaných výrobků rozdělit na několik oborů. Jedná se o dlouhé a krátké palné zbraně, munici, výcvikové prostředky, střelné zbraně, vybavení pro výrobu, opravy a úpravy zbraní, optický materiál, nože, speciální vybavení, výstroj a oblečení.

Ve druhé části článku, která vyjde v následujícím čísle, se čtenáři budou moci seznámit s letošními novinkami v oborech zbraní, munice a speciálního vybavení.

Německý fenek dělostřeleckého průzkumu vyzbrojený dálkově ovládanou zbraňovou platformou s kulometem MG-3

FENNEK

úspěšně pokračuje

Text: Martin KOLLER

Foto: autor, MO Nizozemska a Krauss-Maffei Wegmann Presse

V Afghánistánu působí početný kontingent Bundeswehru. Jeho, ale i další základny opakovaně napadá raketami ozbrojená opozice. K eliminaci tohoto ohrožení slouží, mimo jiné, polní dělostřelectvo tvořené samohybnými kanonovými houfnicemi Panzerhaubitze 2000. Pro jejich obsluhu jsou ke správnému zamíření nejdůležitější přesné koordináty nepřátelského palebného postavení. Jedním z prostředků umožňujících jejich získání jsou představení dělostřelečtí pozorovatelé vybavení průzkumnými vozidly se specializovaným přístrojovým zařízením. V rámci afghánského kontingentu Bundeswehru plní tuto funkci kolové obrněné vozidlo Fenek.

Pro Bundeswehr je připravována nová verze osvědčeného průzkumného vozidla Fenek, které pomáhá chránit základny v misích

Nezávislý průzkumník

V rámci přezbrojování a modernizace pozemních sil Německa a Nizozemska se výrazně uplatňuje spolupráce při vývoji a výrobě vojenské techniky. Jejimi produkty jsou např. kolový obrněný transportér Boxer 8 × 8 a průzkumné vozidlo Fenek 4 × 4.

Fenek je sice vozidlo jedenadvacátého století, ale práce na něm začaly před více než dvaceti lety. Nizozemská firma DAF, známá především svými nákladními automobily, zahájila v osmdesátých letech minulého století vývoj víceúčelového kolového obrněného vozidla v konfiguraci 4 × 4 s označením MPC (Multi Purpose Carrier). Základní předností byla nízká silueta. Podle původní ideje mělo MPC zajišťovat plnění úkolů, pro které byl terénní automobil Jeep nedostatečně chráněný a obrněný transportér zase příliš velký a těžký. Zadavatelé projektu také nadčasově předpokládali využití nového vozidla pro různé nestandardní polovojenské mise. Jednou z jeho předností měla být velká autonomie z hlediska samostatného působení v terénu. Zadání do určité míry předběhlo současný americký program JLTV, jehož výsledkem má být kolové obrněné vozidlo nahrazující obrněné verze terénního automobilu Hummer.

Vývoj urychlila spolupráce s německým konsorciem Krauss-Maffei Wegmann (KMW) započatá r. 1993. Společnost DAF realizovala vývoj pancéřové karoserie z tvrzených hliníkových slitin a podvozku, zatímco KMW přístrojové vybavení pro dělostřelecký průzkum. V průběhu vývoje došlo k transformaci nizozemského

dodavatele na společnost SP Aerospace and Vehicle System, která je ve většině informačních zdrojů mylně uváděna jako tvůrce původního projektu. Roku 1996 byly dokončeny čtyři prototypy. Ty v následujících třech letech úspěšně absolvovaly vojenské zkoušky a dostaly bojové jméno Fenek podle ušaté pouštní lišky.

Verze a úkoly

Sériovou výrobu realizuje konsorcium ARGE Fenek, které vytvořily angažované divize KMW a nová nizozemská společnost Dutch Defence Vehicle Systems (DDVS).

Na základě smlouvy podepsané r. 2001 byly, počínaje r. 2003, realizovány dodávky pro nizozemskou a německou armádu následujícím způsobem. Královská nizozemská armáda Royal Netherlands Army dostala 410 vozidel. Z nich je 202 průzkumných, vyzbrojených kulometem ráže 12,7 mm, 78 víceúčelových a 130 protitankových MRAT (Medium Range Antitank) vyzbrojených izraelskými protitankovými řízenými střelami Spike MR, známými také jako Gill. Fenek nahrazuje ve výzbroji několik verzí pásových obrněných transportérů YPR 765. Nizozemská armáda nasadila několik feneků v Afghánistánu r. 2006. V listopadu následujícího roku byl jeden z nich zničen improvizovanou výbušnou nástrahou.

Bundeswehr dostává podle původní smlouvy 216 vozidel. Z nich je 178 dělostřeleckého průzkumu, působících v rámci systému ADLER 2, dále 24 ženijních a 10 pro spojené týmy palebné podpory JFST (Joint Fire Support Teams), které mají koordinovat palbu pozemního a námořního dělostřelectva a bitevních útoků letectva. Součástí osádky je proto představený letecký návodčí FAC (Forward Air Controller) a novou součástí přístrojového vybavení vozidla tvoří laserový označovač cílů. Poslední vozidla mají být převzata v tomto roce. Dodávky nové ženijní verze byly zahájeny koncem minulého roku. Vozidla mimo uvedené počty jsou určena k výcviku. Předpokládá se akvizice dalších až 300 vozidel,

Přední část pracoviště řidiče

Fenek v Afghánistánu

Nizozemský fenek

která má být realizována do r. 2015. Fenek v Bundeswehru nahrazuje pásové obrněné transportéry M-113 a kolová průzkumná vozidla Luchs 8 × 8. Do budoucna mají být vozidla Fenek zařazena rovněž do systému nového mobilního prostředku polního dělostřelectva DONAR.

Fenek technicky

Jeho základním konstrukčním prvkem je pancéřová karoserie svařená z tvrzených hliníkových slitin. K ní jsou přišroubovány pancéřové panely. Odolává průbojným střelám ráže 7,62 mm a střepinám dělostřelecké munice a ženijních min v závislosti na jejich rychlosti a hmotnosti. V přední části se nalézá bojový prostor se třemi

Výnosná průzkumná hlavička

sedačkami. Atypicky uprostřed je pracoviště řidiče opatřené třemi rozměrnými okny. Sedačka řidiče je otočná o 180°, což mu umožňuje rychlé opuštění stroje bočními dveřmi. Za řidičem vpravo sedí velitel vozidla, jehož sedačka je teleskopická, takže může vsedět pozorovat okolí z poklopu. Spojář/operátor průzkumného systému sedí vlevo a jeho sedačka je rovněž otočná.

Blok přístrojového vybavení se skládá z pozemní navigace tvořené jak inerciální, tak GPS jednotkou a dále ze systému identifikace přítel-nepřítel (Identification Friend-Foe – IFF). Nejdůležitější je ale systém pro řízení a nasazení zbraní FuWES (Fuhrungs- und Waffeneinsatzsystem). Jeho průzkumnou část tvoří senzorová hlavička, vybavená televizní a termovizní kamerou a laserovým zaměřovačem. Za přesunu je přepravována uvnitř vozidla. Při průzkumu je možná její instalace na teleskopickou lafetu, ovládanou operátorem, kterou lze vysunout nad strop až do výšky 3,3 m. To umožňuje provádět průzkum z vozidla ukrytého za terénní vlnou, stavbou, v okopu nebo porostu. Hlavici lze také vynášet a upevnit na stativ ve vzdálenosti až 40 m od vozidla a dálkově ovládat pomocí kabelu. Spojení zajišťují

Afakta

Takticko-technická data

	Fennek	GP-F2T
Osádka	3	3 – 6
Délka	5,71 m	5,0 – 6,4 m
Šířka	2,49 m	2,55 m
Výška stropu korby	1,79 m	2,1 m
Bojová hmotnost	9,7 t	7,5 – 24 t
Výkon pohonné soustavy	179 kW	2 × 150 kW
Max. rychlost	115 km/h	100 km/h
Dojezd	860 km	1000 km
Úroveň ochrany	STANAG 2	neudáno

Dálkově ovládaná zbraňová platforma FLW 200 s granátometem H&K GMG ráže 40 mm

vysílačky HF a VHF. Informace jsou promítány na displej spojaře/operátora, který dělostřelcům poskytuje koordináty jak vlastního postavení, tak zjištěných cílů s přesností 10 až 50 m. Průzkumné vybavení může být doplněno bezpilotním letounem Aladin nebo pozemním robotem MoSes.

Pohon zajišťuje přeplňovaný vznětový motor spojený se šestistupňovou automatickou převodovkou. Od té je točivý moment přenášen samostatnými kardanovými hřídelemi na každé kolo podvozku. Kola jsou vybavena systémem dohušťování za jízdy a dojezdovými obručemi Runflat. Pro vyproštění slouží naviják umístěný na zádi. Vozidlo je schopno plavby. Součástí vybavení tvoří integrální systém ochrany proti účinkům chemických a biologických zbraní a automatický

protipožární systém. Ve vozidle lze přepravovat zásoby vody, potravin a dalšího vybavení, zajišťující autonomní působení osádky mimo základnu po dobu až pěti dnů. Výzbroj doplňují granátomety, umožňující jak zadýmování, tak vystřelování obranných tříštivých i jiných granátů.

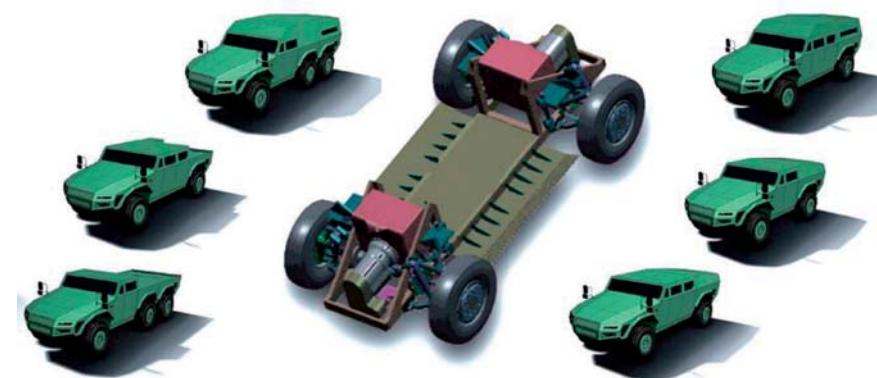
Verze SWP M

Zcela mimo původní úkoly vozidel Fennek je plně automatizovaný mobilní protiletadlový systém středního dosahu SWP M (Stinger Weapon Platform Medium) vyzbrojený čtyřmi samonaváděcími řízenými střelami Stinger.

Na první pohled je zajímavý dodavatel výzbroje, turecká státní společnost ASELSAN, financovaná armádou. Vyrábí různou vojenskou elektroniku od r. 1975. Pro turecké ozbrojené síly

vyvinula ve spolupráci s americkým konsorciem Raytheon stojanový protiletadlový raketový systém PMADS (Pestal Mounted Air Defence System) vyzbrojený dvěma nebo čtyřmi americkými přenosnými protiletadlovými řízenými střelami FIM-92 Stinger. Mimochodem – od r. 2004 tvoří výzbroj licenčních Land Roverů verze ZIPKIN se dvěma stingery a obrněných transportérů M-113 verze ATILGAN se čtyřmi stingery.

Systém PMADS využitý také pro vozidla SWP M je vybaven televizní a termovizní kamerou a laserovým dálkoměrem, což umožňuje nasazení ve dne i v noci. Fennek SWP M je součástí plánovaného systému nesoucího označení Budoucí pozemní protivzdušná obrana (Future Groud Based Air Defense – FGBAD).

Koncepční řešení podvozku GP-F2T

Nizozemská armáda zaplatila za 18 vozidel SWP M celkem 44 miliony eur a v současné době jimi nahrazuje samohybné protiletadlové dvojkanony Gepard, vyřazované z výzbroje.

Fennek nově

V minulém roce předvedlo konsorcium KMW na zbrojařském veletrhu EUROSATORY maketu nového obrněného vozidla FENNEK GP-F2T (Generic Platform Future Fennek Technology), což lze přeložit zhruba jako Generická základna pro budoucí technologie na bázi vozidla Fennek. Vzhledovou podobnost s původním fennkem nelze přehlédnout. Avšak

odlišná je koncepce pohonné soustavy, která připomíná některé obrněné automobily z období mezi světovými válkami, např. rakouský ADGZ, jenž měl dva motory na koncích karoserie a dva řidiče pro jízdu vpřed a vzad. Nový fennek má dva motory spojené s převodovkami do bloku. Jeden blok je umístěn v přední a druhý v zadní části vozidla nad osami kol. V úsporném režimu jízdy nebo při poškození jednoho z bloků může druhý zajišťovat pohyb vozidla. Motory zvyšují balistickou ochranu prostoru osádky zepředu i zezadu. Podle dosažitelných informací bloky nejsou propojeny a řidič je pouze jeden. Současné technologie mu však umožňují sledovat prostor za vozidlem pomocí kamer. Každý z motorů má vlastní palivovou nádrž, což opět zvyšuje pravděpodobnost zachování

mobility. Zároveň však dva zásobníky s hořlavinou zvyšují riziko požáru.

Předvedené vozidlo bylo v konfiguraci 4 × 4, ale probíhá vývoj prodloužené verze v konfiguraci 6 × 6. Výrobce předpokládá dokončení vývoje šesti verzí, konkrétně dvou v konfiguraci 6 × 6 uzavřené vozidlo až pro 11 osob a pick-up s kabinou vpředu pro tři osoby a čtyř v konfiguraci 4 × 4 pick-up s kabinou pro pět osob a dále uzavřené verze – velitelskou, dělostřeleckého průzkumu a víceúčelovou.

Konsorcium KMW spolupracuje na vývoji GP-F2T pro americký trh se společností L-3 Communications Corp, která se zabývá převážně vývojem a výrobou v oblasti elektroniky a systémů pro vojenská vozidla, např. M-1 Abrams, M-2 Bradley a MLRS. Výsledný produkt má nést označení F2US. Nelze vyloučit, že do budoucna může být k jeho pohonu využita hybridní soustava, kterou L-3 vyvíjí.

Základní osádka je pětičlenná, přičemž tři osoby sedí vpředu a dvě za nimi. Výzbroj tvoří dálkově ovládaná lafeta FLW 200, do které lze upevnit několik typů kulometů a automatický granátomet. Střelbu ve dne i v noci zajišťuje zaměřovač vybavený termovizní kamerou. Výhodou vozidla je nízká silueta, vysoký měrný výkon 20 kW/t a kompaktní prostor osádky. Za nevýhodu lze považovat pouze dvoje dveře pro pět osob. Prezentované vozidlo je opatřeno tzv. městskou kamufláží. <<

GP-F2T v terénu

Jako ryba ve vodě

Text: Vladimír MAREK
Foto: archiv Petra Neštěry

Koncem padesátých let minulého století přišel Sovětský svaz s požadavkem na výrobu cvičného proudového letounu, který by nahradil ty dosavadní, s pístovým motorem. Do tohoto vývojového zápolení se zapojilo i tehdejší Československo, konkrétně firma Aero.

Na novém typu letounu L-29 Delfín se začalo pracovat v roce 1955. Hlavními konstruktéry byli Zdeněk

Rubliče a Karel Tomáš. Asistenta jim dělal pozdější hlavní konstruktér Aera Vodochody a duchovní otec L-39 Albatros Jan Vlček. Proudový motor M-701 vymýšlel odděleně další tým pracovníků v Motorletu Jinonice. Vývoj motoru však probíhal velice komplikovaně, již počátkem roku 1958 bylo zřejmé, že pro letové zkoušky nebude včas připraven. Nehledě na období studené války se podařilo zakoupit vynikající britský proudový motor Bristol Siddeley Viper 9. A tak první prototyp letounu výrobce poněkud upravil pro jeho použití. Vývoj nového motoru M-701 byl pak v klidu dokončen, další prototypy od července 1960 létaly již s ním.

Před padesáti lety
odstartoval nejúspěšnější
cvičný letoun
československé výroby
L-29 Delfín

Snímek pořízený během prototypových zkoušek. Vlevo Rudolf Duchoň, v pozadí letoun L-29 Delfín.

Vývoj letounu skončil v prosinci 1958. L-29 Delfín měl rozpětí 10,29 m, délku 10,81 m a dosahoval maximální rychlosti 655 kilometrů za hodinu. Dolet byl 900 kilometrů a dostup necelých dvanáct tisíc metrů. Následovaly statické pozemní zkoušky.

Historický okamžik prvního letu nastal v neděli 5. dubna 1959. Z dráhy kbelského letiště s delfínem odstartoval v té době již velice známý zkušební pilot Rudolf Duchoň. Mimochodem, o necelých deset let později, na podzim roku 1968, pilotoval jako první i další neméně úspěšný typ české provenience L-39 Albatros.

Jako zlomový okamžik se pro budoucnost letounu ukázal rok 1961. Tehdy byl na letišti v Moninu

Slavnostní snímek z ukončení prototypových zkoušek

v Sovětském svazu porovnán prototyp XL-29 Delfín s polským cvičným TS-11 Iskra a sovětským Jak-30. Z této soutěže o standardní cvičný letoun zemí Varšavské smlouvy vyšel náš výrobek vítězně. Tak trochu paradoxem je, že nejméně vhodný stroj pro výcvik – TS-11 Iskra (měl nejvyšší přistávací rychlost a velkou citlivost řízení), se i po porážce v soutěži nadále vyráběl. Odebíralo ho ale pouze mateřské Polsko. Přednosti delfínu byly především v jednoduchém a přesném přistání a startu. Měl také mnohem lepší výhled z kabiny. Navíc bylo možné pod něj zavěsit zbraňové systémy, což umožňovalo i bojový výcvik.

Letoun L-29 se sériově vyráběl v letech 1963 až 1974. Celkem bylo zhotoveno 3665 strojů. Téměř polovina

přitom v Letu Kunovice. Z tohoto počtu si zhruba dva tisíce kusů odebral bývalý Sovětský svaz. Čtyři sta delfínů létalo v Československu. Další cvičné stroje byly exportovány do Afghánistánu, Bulharska, Egypta, Guineje, Indonésie, Iráku, Maďarska, Mali, Německé demokratické republiky, Nigérie, Rumunska, Sýrie, Ugandy a Vietnamu.

V roce 1998 pojal britské zpravodajské služby podezření, že Irák hodlá vysloužit letouny L-29 přestavět na bezpilotní nosiče zbraní hromadného ničení. Z tohoto důvodu byl také podniknut likvidační nálet na iráckou základnu Tallil, kde údajně měli Iráčané zmíněnou přestavbu připravovat. Během občanské války v Nigérii bojovaly upravené letouny L-29 na straně vládních vojsk. Delfíny, opatřené kanony, pumami a raketami, nasadily egyptské vzdušné síly v roce 1973 během tzv. Jomkipurské války proti izraelským tankům. Na dva křídelní závěsníky o nosnosti sto kilogramů bylo možné umístit rakety, kontejnerované kulomety ráže 7,62 mm, případně pumy. Ty se daly použít i při výcviku v cvičné verzi. V kódu zemí NATO dostal L-29 označení Maya.

Kromě základní verze vznikla v roce 1965 i fotoprůzkumná a bitevní pod označením M-29 R. O dva roky později spatřil světlo světa akrobatický speciál L-29 A Akrobat. Ten měl vyšší stoupavost, kratší rozjezd a byl obratnější. Bez zajímavosti není ani exportní cena tohoto výkonného cvičného stroje v době jeho vzniku. Letoun se v roce 1963 prodával za necelý milion korun.

Nové geodetické zaměření hradu Čejchanova

V říjnu 2008 provedla katedra archeologie FF ZČU v Plzni v rámci výzkumného záměru „Opomíjená archeologie“ ve spolupráci se Školícím a vzdělávacím střediskem Ministerstva obrany ČR v Komorním Hrádku povrchový průzkum hradu Čejchanova, ležícího částečně ve vojenském areálu, detailní geodetické zaměření pozůstatků hradu a povrchové sběry. Vzdělávací středisko Ministerstva obrany poskytlo v rámci realizace projektu potřebné zázemí a ubytování po dobu provádění dokumentačních prací. Do ledna 2009 pak probíhalo vyhodnocování získaných geodetických dat.

Hrad Čejchanov, označovaný též jako Hrádek nebo Čejchanův hrádek, leží na ostrožně nad levým břehem Sázavy na katastru obce Komorní Hrádek na Benešovsku. Z hlediska typologického třídění představuje jednodušší variantu hradu donjonového typu, typickou pro první polovinu 14. století. Význam objektu však nespočívá pouze v jeho nezastupitelné pozici v rámci vývoje české hradní architektury. Při zjišťovacím výzkumu pod vedením prof. Tomáše Durdíka v areálu předhradí v roce 1974 byl získán neobyčejně cenný kalibrační soubor keramiky 14. a počátku 15. století pro východní část středních Čech. Stav hradního areálu je díky neobyčejné péči pracovníků vzdělávacího střediska setrvalý a zůstal uchráněn před nájezdy novodobých hledačů pokladů a vandalů.

První písemná zpráva o objektu pochází z roku 1318. V roce 1356 je připomínán Čejchan z Hrádku. Po pánech z Hrádku získává toto sídlo na počátku 15. století Jan Zoul z Ostředka. Roku 1404 je coby vůdce lapků na hradě obležen zemskou hotovostí pod vedením arcibiskupa Zbyňka Zajíce z Házmburka. Hrad byl dobyt, zbořen a již nebyl obnoven.

Zlomky středověké keramiky nalezené při povrchových sběrech v areálu hradu

Plošně nevelký dvoudílný hrad sestával z pětiúhelného, příkopem a valem zajištěného předhradí, v jehož areálu jsou doposud znatelné pozůstatky patrně hospodářské zástavby, věžovité brány a hradního jádra, jehož dominantou byla mohutná čtverhranná obytná věž. Její zbytky v podobě reliéfních tvarů jsou čitelné dodnes. Nové geodetické zaměření hradu významnou měrou přispěje k řešení otázek spojených s problematikou hodnocení a interpretace předhradí vrcholně až pozdně středověkých hradů v Čechách a jejich bezprostředního hospodářského zázemí. Povrchovým sběrem získaný keramický materiál pak doplnil kolekci keramiky získanou při zmíněné sondáži v sedmdesátých letech. Nová dokumentace hradu bude využitelná též v oblasti archeologické památkové péče.

Tento informativní článek je naším poděkováním za neobyčejnou vstřícnost a pomoc všem pracovníkům Školícího a vzdělávacího střediska MO ČR v Komorním Hrádku, zvláště pak plk. P. Voburkovi a pplk. P. Rusnákově, bez kterých by byla dokumentace objektu jen těžko možná.

Josef HLOŽEK, katedra archeologie FF ZČU v Plzni

Hvězdná XI Dukly Praha

Text: Jaroslav KOLÁŘ

Foto: archiv FK Dukla Praha

Na sklonku minulého roku oslavila fotbalová Dukla Praha šedesáté výročí založení. Za tu dobu získala jedenáct titulů mistra republiky a proslavila jméno armádního klubu ve světě. Její dres oblékaly stovky vynikajících hráčů. Někteří se stali nejlepšími z nejlepších.

Už se zdálo, že slavné jméno upadne v zapomnění. Naštěstí se před více než rokem objevil klub, který se ke slavným tradicím nejen hlásí, ale také je oživuje. A legendy na to slyší. Hráči jako Josef Masopust, Ivo Viktor nebo Ladislav Vízek s povděkem kvitují, že se našel někdo, kdo jejich slávu připomene.

A k tomu slouží ojedinělý projekt nazvaný „Hvězdná XI Dukly Praha“, který běží na internetové adrese www.fkdukla.cz.

Od ledna letošního roku je možno vybírat nejlepší hráče z nepřeberné škály fotbalistů oblékajících žluto-červený dres s typickým logem Dukla Praha.

V lednu byl vybrán brankář, v únoru dva krajní obránci a v březnu střední obránci. Teď, v dubnu, běží hlasování o nejlepších záložnících, v květnu bude akce pokračovat volbou nejlepších útočníků a v červnu vyvrcholí výběrem trenéra.

Ač od slavných dob armádního fotbalu uběhly roky, lidé na vynikající hráče nezapomínají. O tom svědčí jména vybraná v již skončených kategoriích. Nejlepším brankářem Dukly Praha se stal Ivo Viktor, nejlepším krajním obráncem Ladislav Novák a mezi středními obránci vítězí Svatopluk Pluskal.

O dalších osobnostech máte možnost rozhodnout i vy. Zároveň se můžete zúčastnit soutěže a vyhrát VIP vstupenku na utkání Dukly Praha.

Soutěž o VIP vstupenky na Julisku

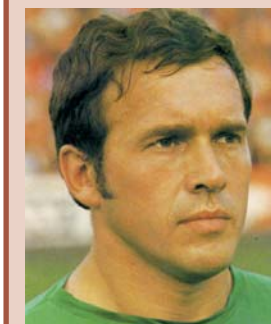
Slavná tradice, nadějná budoucnost. To je fotbal pod hlavičkou Dukly Praha. Následující soutěž propojí obě polohy. Stačí správně odpovědět na otázku a tři vylosovaní soutěžící dostanou VIP vstupenku na zbývajících druholigových zápasy Dukly na Julisce.

Otázka: Kolik mistrovských titulů získala fotbalová Dukla Praha v Československu?

Odpovědi zasílejte do 20. dubna na e-mailovou adresu: jarokolar@gmail.com.

Brankář Dukly Praha Ivo Viktor s pohárem mistra Evropy z roku 1976

IVO VIKTOR
(* 21. 5. 1942)

Celou svoji hvězdnou kariéru zasvětil Dukle Praha, za kterou odehrál 310 ligových zápasů! V roce 1976 se stal mistrem Evropy, hrál na MS 1970, s Duklou získal tři mistrovské tituly (1964, 1966 a 1977) a třikrát Čs. pohár (1965, 1966 a 1969). Startoval v řadě zápasů evropských pohárů a republiku reprezentoval v 63 utkáních, z toho 17krát vedl tým jako kapitán. Debutoval na stadionu Maracana v Brazílii v červnu 1966 (1:2), kdy dvakrát inkasoval od fotbalového krále Pelého! Hned nato, na podzim 1966, v památném utkání ve Wembley udržel stav 0:0 s úřadujícími mistry světa – Angličany. Pětkrát byl zvolen nejlepším fotbalistou roku (1968, 1972, 1973, 1975 a 1976).

Dukla Praha – jaro 2009 (zápasy na Julisce)

10. dubna v 18.00: FC Vysočina Jihlava

1. května v 18.00: Fotbal Třinec

15. května v 18.00: FK Baník Sokolov

30. května v 17.00: FC Vítkovice

VOJENSKÁ STRATEGIE
Kolektiv autorů
Univerzita obrany,
Ústav strategických studií

„Dostává se vám do rukou publikace, která vyplňuje jedno z bílých míst v problematice teorie vojenského umění a u nás dosud nebyla v takto rozsáhlé a ucelené podobě zpracována... Autorům se podařilo uspořádat celou řadu příspěvků do uceleného materiálu tak, aby studentům a dalším zájemcům zpřístupnil pohledy na strategii v minulosti i současnosti a naznačil i možnou tvorbu do budoucnosti... Jsem přesvědčen, že přispěje k rozšíření úvah o vojenské strategii i k teoretické přípravě nejen příslušníků ozbrojených sil. Jen systematické zkoumání možných strategií, které je obsahem i smyslem prognostiky, nabízí lepší orientaci a pomůcku pro aktuální rozhodování. Publikace představuje vstupní a základní náčrt uvažovaných přístupů k formulaci strategií.“ Těmito slovy uvítal náčelník Generálního štábu AČR genpor. Vlastimil Pícek počín Ústavu strategických studií Univerzity obrany v Brně, jenž tuto práci spolu s dalšími odborníky připravil.

Tematika knihy jako celku je koncipována do čtyř částí. První pojednává o teorii vojenské strategie, a to především o definicích a dalších pojmech, jejichž osvojení je pro studium následující problematiky nezbytné. Druhá část přibližuje historické aspekty jejího rozvoje. Autoři zde krátce objasňují význam důležitých osobností pro její teorii a popisují vliv technologií a společenského pokroku pro vývoj myšlení v této oblasti. Věnují se také důležitému období studené války, především pak jaderným strategiím, jež v té době dominovaly strategickému myšlení. V třetí části jsou rozebírány otázky vojenských strategií velmocí a nejvýznamnějších obranných organizací na přelomu tisíciletí, ale čtenář zde nalezne i popis pozice České republiky. Nechybí zde ani aktuální problematika směřování strategií v 21. století. V posledním, čtvrtém bloku se autoři věnují problematice strategického řízení, který doplňuje teoretické poznatky o praktickou dimenzi. Zabývají se otázkami činnosti orgánů strategického řízení v procesu definování strategií a jejich realizací. Tuto část doplňují i vhodné příklady, jež dokumentují možné přístupy k řešení některých kroků v rozhodovacím procesu na strategické úrovni. Jednotlivé, tematicky související části jsou uzavřeny orientací ve studiu, jež vždy obsahuje shrnutí, otázky a doporučenou četbu. Učebnice je doplněna

obrázky a tabulkami. Je určena posluchačům nejen vojenských, ale i civilních škol a odborné veřejnosti ke studiu teorie (základů) tohoto jevu, mohou ji však využít i příslušníci vědecko-pedagogických sborů pro další rozpracování této tematiky.

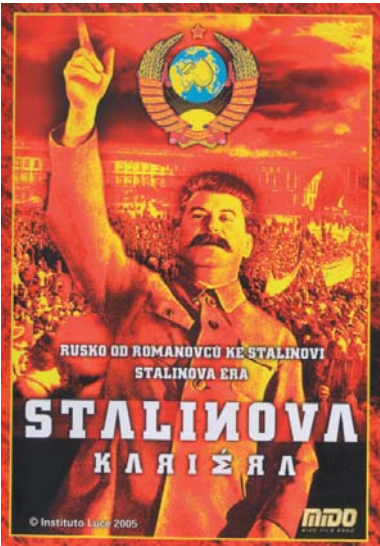
Ministerstvo obrany ČR – Prezentační a informační centrum, brožovaná bez přebalu, 343 stran, formát 160 x 225 mm, prosinec 2008

STALINOVA KARIÉRA
Rusko od Romanovců ke Stalinovi,
Stalinova éra

Josif Vissarionovič Stalin je považován za jednoho z nejkrutějších diktátorů v historii lidstva. Během své třicetileté hrůzovlády zapříčinil samozvaný „Otec národů“ smrt 20 milionů lidí. Nicméně jakožto vítěz nad nacismem získal gloriolu bojovníka za svobodu a osvoboditele národů. Mnoho levicových intelektuálů po celém světě na něj mělo právě takovýto názor a nevěřilo zprávám o zločinech, jež v SSSR páchal. Na pompézním pohřbu v březnu 1953 na Rudém náměstí v Moskvě ho oplakávalo na pět milionů Rusů.

Jak se z ušlechtilého cíle jednoty a rovnosti stane zvrácená noční můra? Jak se mohlo toto v chudobě vyrůstající dítě, násilník a pseudorevolucionář stát hlavou největší země světa? Tyto a další související otázky zkoumají tvůrci dokumentu „Stalinova kariéra“ i díky dosud nepublikovaným snímkům z historických archivů. Prostřednictvím tohoto DVD má divák poprvé možnost nahlédnout do temného období sovětské historie v barvách – dvě třetiny archivních záběrů byly dodatečně kolorovány. Výsledkem je reálná podívaná, zachycující vývoj v Rusku od doby Romanovců, vzestup J. V. Stalina, jeho kariéru, glorifikaci, která dosáhla gigantických rozměrů, a kult osobnosti, jenž vstupoval do života každého jednotlivce.

MIDO Film Brno, spol. s r. o., režie: Leonardo Tiberi, délka: 170 min., bonus: fotogalerie

Stranu připravila: Vlasta KOHOUTOVÁ

Nové přírůstky
v Knihovně VHÚ
– referátu speciálních fondů

Legenda
■ Pokud je signatura (uvedena na prvním řádku záznamu) zakončena písmenem P, je kniha určena pouze k prezenčnímu studiu ve studovně.
■ Pro zájemce o tyto materiály uvádíme kontakt, kde je možné je studovat nebo zapůjčit:
Knihovna VHÚ – referát speciálních fondů
Rooseveltova 23, 161 05 Praha 6
Tel.: 973 215 546, fax: 973 215 917

B 11 P
BAYNTON-WILLIAMS, Ashley
– BAYNTON-WILLIAMS, Miles
MAPY VÁLEK.
Praha, DEUS 2008. 224 s.

E 6655 P
MILITÄRISCHE
LUFTFAHRTTECHNOLOGIE.
Wehrtechnischer Report 7/2008.
(Vojenská letecká technologie.)
Bonn und Frankfurt a. M., Report Verlag
GmbH 2008. 94 s.

E 6654 P
VERNETZTE OPERATIONSFÜHRUNG.
Wehrtechnischer Report 6/2008.
(Síťocentrické vedení operací.)
Bonn und Frankfurt a. M., Report Verlag
GmbH 2008. 66 s.

F 21 031
LIFTON, Robert Jay
NACISTIČTÍ LÉKAŘI.
Medicínské zabíjení a psychologie genocidy.
Praha, BB Art 2008. 636 s.

E 6646 P
NOVÁK, Emil
NAŠI PREZIDENTI NA MINCÍCH
A PLAKETÁCH 1918, 1993, 2008.
Štůty, Pavel Ševčík – VEDUTA 2008. 494 s.

F 21 033 P
LINHART, Patrik
VEXILOLOGICKÝ KABINET BRITSKÉHO
IMPÉRIA.
Europrinty 2009. 303 s.

F 21 034
MCALEESE, Peter – AVERY, John
BOJOVÝ MANUÁL.
Příručka profesionálního vojáka. Přeloženo z angličtiny.
Praha, Naše vojsko 2008. 187 s.

F 21 035
RITTER, Scott
CÍL ÍRÁN.
Pravda o plánech Bílého domu na změnu íránského režimu. Přeloženo z angličtiny.
Praha, Mladá fronta 2008. 237 s.

F 21 036
FOWLER, Will
JAK PŘEŽÍT.
Příručka speciálních jednotek v zajetí a na útěku.
Přeloženo z angličtiny.
Praha, Naše vojsko 2008. 192 s.

F 21 037
SYRUČEK, Milan
NA PRAHU ATOMOVÉ VÁLKY.
Svět mohl být mnohokrát zničen, aniž to tužil...
Praha, Epoque 2008. 269 s.

E 6647 P
IRELAND, Bernard
NÁMOŘNÍ LETECTVO. Kompletní historie
od roku 1914 do dnešních dnů.
Přeloženo z angličtiny.
Praha, Naše vojsko 2008. 223 s.

F 21 038
PELTON, Robert Young
OPRÁVNĚNÍ ZABÍJET.
Kontraktori ve válce s terorismem.
Přeloženo z angličtiny.
Praha, Mladá fronta 2008. 384 s.

F 21 039
WAISOVÁ, Šárka
POVÁLEČNÁ OBNOVA
A BUDOVÁNÍ MÍRU.
Role a strategie mezinárodních nevládních
organizací.
Brno, Mezinárodní politologický ústav
Masarykovy univerzity 2008. 181 s.

F 21 040
ZALOGA, Steven J.
SCUD – ŘÍZENÁ STŘELA
A ODPALOVACÍ SYSTÉMY 1955 – 2005.
Přeloženo z angličtiny.
Praha, Grada 2008. 48 s.

E 6648
MANN, Chris – JÖRGENSEN, Christer
STRATEGIE A TAKTIKY
TANKOVÝCH ZBRANÍ.
Ilustrovaná historie nasazení tanku
ve válce v letech 1914 – 2000.
Přeloženo z angličtiny.
Praha, DEUS 2008. 173 s.

E 1740 P
PEJČOCH, Ivo
VÁLEČNÉ LODĚ 8.
Námořnictva na přelomu tisíciletí.
Praha, Ares 2008. 455 s.

E 6650 P
VOLKMAN, Ernest
DĚJINY ŠPIONÁŽE.
Tajný svět špiónů, vyzvědačů a rozvědčíků
od starověku až do doby po 11. září.
Přeloženo z angličtiny.
Praha, Fortuna libri 2008. 223 s.

F 21 041 P
MCNAB, Chris – FOWLER, Will
ENCYKLOPEDIJE BOJOVÝCH TECHNIK.
Přeloženo z angličtiny.
Praha, Naše vojsko 2007. 255 s.

F 21 047
JACOBY, Wade
THE ENLARGEMENT OF THE EUROPEAN
UNION AND NATO.
Ordering from the Menu in Central Europe.
(Rozšíření EU a NATO. Návrat zemí střední
a východní Evropy.)
New York, Cambridge University Press 2006.
287 s.

G 5856
LAKOSIL, Jan – SVOBODA, Tomáš –
ČERMÁK, Ladislav
VZPOMÍNKA NA MNICHOV 1938.
Československé opevnění ve fotografii.
Vydáno k 70. výročí podepsání mnichovské
dohody.
Náchod, Aleš Horák 2008. 75 s.

E 6649
KING, Russell
ATLAS LIDSKÉ MIGRACE.
Přeloženo z angličtiny.
Praha, Mladá fronta 2008. 192 s.

F 21 042 P
HASKEW, Michael E.
ENCYKLOPEDIJE ELITNÍCH JEDNOTEK
DRUHÉ SVĚTOVÉ VÁLKY.
Přeloženo z angličtiny.
Praha, DEUS 2008. 192 s.

TEXT 12

Weapons of Mass Destruction (WMD) and Nuclear, Biological and Chemical (NBC) Defense

The term weapons of mass destruction (WMD) means any weapon or device that is intended, or has the capability, to cause death or serious bodily injury to a significant number of people through the release, dissemination, or impact of toxic or poisonous chemicals or their precursors; a disease organism; or radiation or radioactivity.

WMD includes chemical or biological warfare agents, nuclear or radiological agents, the intentional release of industrial agents as a weapon, or any large-scale destructive device using high yield explosives.

Nuclear warfare is warfare involving the employment of nuclear weapons.

All nuclear weapons so far invented require fission to initiate the explosive release of energy. A variety of names are used for weapons that release energy through nuclear reactions - atomic bombs (A-bombs), hydrogen bombs (H-bombs), nuclear weapons, fission bombs, fusion bombs, thermonuclear weapons.

Chemical warfare agents comprise a diverse group of hazardous substances. We can recognize the following main types of chemical weapons: nerve agents, blister agents, blood agents, and choking agents.

Nerve agents attack the body nerve system. They can be inhaled or absorbed through the skin. Symptoms of nerve agent poisoning include runny nose, tightness of chest, difficulty in breathing, excessive sweating, nausea, vomiting, dimness of vision, pinpointing of the pupils, convulsion, and death.

Blister agents attack the lungs, eyes, and skin. They blister both skin and mucous membranes.

Blood agents interfere with body ability to absorb oxygen. The victim dies because the body tissues are starved of oxygen. Blood agents cause headaches, vertigo, and nausea before death.

Choking agents attack the lungs, causing them to fill with fluid. They are detected by their smell and their irritancy. The victim suffocates by drowning in his own body fluid. Choking agents cause coughing, choking, tightness of the chest, nausea, headache, and watering of the eyes.

Mentioning biological warfare, we speak about biological agents. They are naturally occurring microorganisms (bacteria, viruses, fungi) or toxins that can cause disease and death in a target population. They can also attack the food supply and/or materiel of a nation.

Speaking about bio-terrorism, there are two candidate agents that are of special concern: smallpox and anthrax.

The threat of WMD is real, and the potential for devastating casualties is high for nuclear, biological and chemical (NBC) agents. The potential for the use of WMD can range from blackmail to acts of terrorism, or from regional conflict to a global war including mutually assured destruction (MAD).

In today's world, we must realize the fact that not only the troops, but also the civilian population is threatened by the effects of NBC weapons anywhere and anytime. In the case of an attack, it is absolutely necessary to include NBC defense measures in all defense-political reflections and preparations. The Allied Forces must be able to survive, fight, and win in an NBC-contaminated warfare environment. It is necessary to learn as much as possible about the effects of NBC agents and the medical defense against them.

It is absolutely essential to take the global NBC threat seriously because the number of nations capable of developing and possessing WMD is increasing. NATO forces must be prepared to respond to any possible NBC attack.

The NBC threat countermeasures will continue to be a part in planning for future military conflicts as well as in domestic and international counter-terrorism operations.

EXERCISE 12 – 1:

Answer the following questions.

- What do the acronyms NBC and WMD stand for?
- How can the WMD be employed by the terrorists?
- Has the threat of using WMD become real?
- How would you define the term “weapons of mass destruction”?
- What does the term “nuclear warfare” mean?
- What do you think the main types of chemical weapons are?
- How would you describe biological agents?
- Speaking about bio-terrorism, what agents are considered to be of special concern?

EXERCISE 12 – 2:

Use the proper forms of the words from the box below to complete the following sentences.

- A chemical warfare _____ is a substance that is intended for use in military operations to kill or seriously injure people.
- Today, hospitals generally are not stocked with suitable personal protective equipment to protect clinicians and other health care workers from _____ to WMD in the event of a biological, chemical, radiological or nuclear attack.
- If, during the course of an incident, the _____ is identified and determined, possible casualties can be minimized.
- The serious diseases that biological agents produce could cause considerable _____ if used in a terrorist attack.
- Blood agents _____ with proper oxygen utilization in the body.
- NBC personnel must be able to recognize and _____ contamination by a chemical agent and perform simple decontamination of personnel, clothing, personal equipment, individual weapon and position, vehicle and crew-served weapon.
- Decontamination is needed within minutes after exposure in order to minimize health _____.
- When using collective protection shelters, proper ventilation is essential in order to prevent _____ from the lack of oxygen.
- Immediate symptoms of exposure to chemical agents may include blurred

- vision, eye irritation, difficulty in breathing and _____.
- Nerve agents are highly toxic chemicals that even in very small quantities can produce _____ and rapid death.
 - _____ agents produce long-term and painful, incapacitating injuries, much like burns, and may cause death through secondary infection or damage to the lungs.

EXERCISE 12 – 3:

- a) Turn these nouns into verbs.
threat; terrorism; injury; dissemination; death; irritancy; tightness
- b) Turn these adjectives into nouns.
integrated; necessary; devastating; important; contaminated; effective; intended; significant; destructive
- c) Read the text once more and find at least 10 words that can be used in the same form as nouns and verbs.

EXERCISE 12 – 4:

Translate the following sentences into English.

- Jaderná válka je bojová činnost zahrnující použití jaderných zbraní.
- Je nezbytné dozvědět se co nejvíce o účincích zbraní hromadného ničení a o možné ochraně proti nim.
- V dnešní době je hrozba použití zbraní hromadného ničení předmětem diskuzí.
- Použití bojových biologických zbraní teroristy se nazývá bioterorismus.
- Hlavními typy chemických zbraní jsou látky nervově paralytické, zpuchýřující, všeobecně jedovaté a dusivé.
- Nervově paralytické otravné látky napadají nervový systém. Mohou být vdechnuty nebo absorbovány kůží.
- Zpuchýřující otravné látky napadají plíce, oči a kůži.
- Všeobecně jedovaté otravné látky narušují schopnost těla absorbovat kyslík.
- Dusivé látky napadají plíce a způsobují, že se plíce naplní tekutinou.
- Počet zemí, které vyvíjejí a vlastní zbraně hromadného ničení, vzrůstá.

Podle publikace „Základy anglické vojenské terminologie do kapsy“ Mgr. Jany Stodolové z Centra jazykové přípravy UO Brno

ANSWER KEY

- EXERCISE 12 – 1:
- NBC stands for nuclear biological chemical and WMD stands for weapons of mass destruction.
 - 4. Individual answers.
 - Nuclear warfare is warfare involving the employment of nuclear weapons.
 - Individual answers.
 - They are naturally occurring microorganisms (bacteria, viruses, fungi) or toxins that can cause disease and death in a target population.
 - Smallpox and anthrax.
- EXERCISE 12 – 2:
- agent, 2. exposure, 3. contaminant, 4. mortality, 5. interfere, 6. detect,

VOCABULARY 12

biological warfare	.biologická válka, biologický boj
biological warfare agent	.bojová biologická látka
blackmail	.vydírání
to blackmail	.vydírat
blister agent	.zpuchýřující (otravná) látka
blood agent	.všeobecně jedovatá (otravná) látka
capable	.schopný, způsobilý
to carry out	.provádět, provést, uskutečnit
chemical warfare	.chemická válka, chemický boj
choking agent	.dusivá látka
combat agent	.bojový chemický prostředek
consequence	.následek, důsledek
contaminant	.kontaminant, nečistota, znečišťující látka
convulsion	.křeč, škrubání, záchvat
to decontaminate	.dekontaminovat
decontamination	.dekontaminace, odmořování
to detect	.zjistit, objevit, odhalit
to determine	.stanovit, určit, vymezit
diverse	.rozmanitý, různorodý, různý
excessive sweating	.nadměrné pocení
exposure (to)	.vystavení (čemu)
to face	.čelit, konfrontovat s
fission	.štěpení
for instance	.například
framework	.rámeček, systém
fungus (pl. fungi)	.houba
fusion	.syntéza, sloučení
fusion bomb	.termonukleární puma, vodíková bomba
to interfere	.překážet, rušit, vadit, kolidovat s
mortality	.úmrtnost
mucous membrane	.sliznice
mutually assured destruction (MAD)	.záruka vzájemného zničení
nausea	.nevolnost, nucení na zvracení
nerve agent	.nervově paralytická (otravná) látka
nuclear warfare	.nukleární válka, nukleární boj
individual protective equipment (IPE)	.prostředky osobní ochrany
potential	.potenciál, potenciální
precursor	.výchozí látka
to range	.být v rozmezí, pohybovat se od...do
recovery	.obnova, vyproštění (vozidla), náhrada
to rub	.odřít se, dřít, drhnout
smallpox	.neštovice
to suffocate	.dusit se, zadusit se
threat	.hrozba
troops	.vojenské jednotky
vertigo	.motolice (závrať)
Weapons of Mass Destruction (WMD)	.zbraně hromadného ničení
Nuclear, Biological and Chemical (NBC)	
defense	.ochrana proti zbraním hromadného ničení (OPZHN)

- consequences, 8. suffocation, 9. nausea, 10. convulsions, 11. blister
- EXERCISE 12 – 3:
- threaten, terrorize, injure, disseminate, die, irritate, tighten
 - integration, necessity, devastation, importance, contamination, effectiveness, intention, significance, destruction
 - mass, range, attack, fight, cause, impact, group, supply, sign, set, plan, handle, use
- EXERCISE 12 – 4:
- Nuclear warfare is warfare involving the employment of nuclear weapons.
 - It is necessary to learn as much as possible about the effects of WMD and the possible protection against them.
- At present, the threat of using weapons of mass destruction is widely discussed.
 - Using biological agents by terrorists is called bio-terrorism.
 - The main types of chemical weapons are nerve agents, blister agents, blood agents, and choking agents.
 - Nerve agents attack the body nerve system. They can be inhaled or absorbed through the skin.
 - Blister agents attack the lungs, eyes, and skin.
 - Blood agents interfere with body ability to absorb oxygen.
 - Choking agents attack the lungs, causing them to fill with fluid.
 - The number of nations capable of developing and possessing weapons of mass destruction (WMD) is increasing.

BEZPLATNÁ INZERCE pro všechny příslušníky AČR!

- Pokud chcete uveřejnit svůj inzerát v této rubrice, odešlete jej elektronickou poštou na adresu: areport@centrum.cz nebo na intranetovou adresu: vlasta.kohoutova@avismo.acr.
- V inzerátu vždy uveďte spojení na sebe, neboť redakce inzeráty nezprostředkovává.
- Inzerování je bezplatné pro všechny příslušníky AČR. Nezveřejňujeme inzeráty, které nesouvisejí se službou či osobními zájmy a potřebami příslušníků AČR (podnikání, výdělečná činnost apod.).
- Inzeráty zveřejňujeme maximálně třikrát.

Volná místa

■ Ředitel VZ 1902 Dobruška nabízí volné systemizované místo pro VZP:

- starší důstojník oddělení informační a komunikační podpory

Požadavky: hodnost poručík – nadporučík, VŠ vzdělání Bc., ČVO 041, BP „T“, Stanag AJ 2222, PT 10

Výkon funkce na odloučeném pracovišti OHMZ Praha-Ruzyně. Nástup k 1. 9. 2009.

Kontakt: pplk. Ing. Kamil Dvořák, alc. 212 702, mob. 724 033 295

■ Ředitel Krajského vojenského velitelství Liberec nabízí volné systemizované místo pro VZP:

- pracovník štábu – SH 52, PT 09, BP „D“, ČVO 500/17

Požadavky: středoškolské vzdělání s maturitou, AJ 1111 dle normy STANAG 6001.

Nástup možný ihned. Kontaktní osoba: o. z. Jana Peterková, alc. 973 262 207, fax: 973 262 210

■ Máte jazykové schopnosti, analytické myšlení, vzdělání a zájem o práci v oblasti elektroniky? Ředitel Měřičského ústavu

Litoměřice vám nabízí volná systemizovaná místa:

- starších důstojníků – SH 63/64 (npor./kpt.), kvalifikační předpoklad 12/13, BP „T“, (dle zařazení s výhledem souhlasu k vyžádání „PT“), STANAG AJ 2222, PT 11
- operátorů a techniků-specialistů – SH 51/52 (pprap./prap.), kvalifikační předpoklad 10, BP „T“ (dle zařazení s výhledem souhlasu k vyžádání „PT“), STANAG AJ 1111, PT 8,
- npor. a nprap. místa v oblasti finančního a ekonomického zabezpečení

Kontaktní adresa: www.mericsky-ustav.cz. Bližší informace na alc. 288 746, 288 747, 288 204

■ Velitel VÚ 1923 Pardubice nabízí volné systemizované místo pro VZP (praporek):

- pracovník štábu skupiny komunikačních a informačních systémů ČVO 041 – SH 52, PT 09, BP „T“, SŠ vzdělání s maturitou. Znalost v oblasti HW a SW, administrace počítačové sítě, tvorby a správy webových stránek. V roce 2010 redisklokace do posádky Jince. Nástup možný ihned. Kontaktní osoba: npor. Ing. Martin Ondráček, alc. 245 006, e-mail: ondracekm@vu1923.acr

■ Náčelník HVelVP Praha nabízí volné systemizované místo:

- vedoucí starší důstojník-specialista
- Požadavky: SH 71 (major, možno kpt.), BP „T“, VŠ – Ing., Mgr., STANAG AJ 2222 výhodou, PT 11, nástup od 1. 10. 2009.
- Předmětem pracovní náplně je zpracování plánovacích a koncepčních dokumentů, dokumentace bojové a mobilizační pohotovosti.
- Kontakt: pplk. Ing. Jiří Masařík, alc. 215 874, mob. 602 695 139, pplk. Václav Růžička, alc. 215 861, mob. 724 035 852

■ Ředitel sekce – personální ředitel MO v součinnosti s ředitelem Ředitelství personální podpory vyhlašuje konkurzní řízení na obsazení místa:

- velitel Vojenské střední školy a Vyšší odborné školy MO v Moravské Třebové
- Požadavky: SH 13, KvPř 13, KvPo 06, BP „T“, AJ 2222, PT 13, praxe v řídicích funkcích v AČR po dobu 5 let, odborná kvalifikace pro přímou pedagogickou činnost nebo předpoklady pro její získání. Předpokládaný termín zařazení – srpen 2009. Uchazeči předloží přihlášky do 15. května 2009 na adresu: Sekce personální,

ředitel odboru vzdělávání, náměstí Svobody 471, 160 01 Praha 6.

Informace o podmínkách konkurzního řízení podá kpt. Mgr. Marcela Kramplová (alc. 212 115, ŠIS) SP MO.

Různé

■ **Koupím** do sbírky různá vojenská resortní vyznamenání, medaile a odznaky, současné i staré. Tel.: 605 745 922

■ **Hledám za sebe náhradu k VÚ 8595 Praha** na funkci zástupce velitele roty zabezpečení. ČVO 31, PT 10, VŠ vzdělání, BP „D“. Kontakt: alc. 204 143, mobil: 732 188 365

■ **Hledám za sebe náhradu k VÚ 8595 Hradní stráž** na funkci st. sřelec. Předpoklad udělení BP „D“. Čtrnáctidenní cyklus služba – volno. Pestré kulturní a sportovní vyžití. Spěchá – rodinné důvody. Nástup k 1. 10. 2009. Kontakt: 775 647 613

■ **Pozvánka: Svaz vojáků z povolání a Sdružení veteránů Středočeského kraje zve na 14. setkání** všechny bývalé příslušníky vojsk benešovských, které se koná v sobotu 16. 5. 2009 od 16.30 hod. v restauraci Černý kůň v Benešově.

■ **Hledám za sebe náhradu k VÚ 4339 Jince** k 2. PB na funkci starší obsluha ShKH 152 mm (hodnost rotmistr). Kontakt: 606 379 218

■ **Hledám systemizované místo** s možností využití STANAG 3333. Tel.: 728 430 131

Vzdělávání

■ **Velitel Vojenské střední školy a Vyšší odborné školy Ministerstva obrany v Moravské Třebové oznamuje otevření studijních oborů pro vojáky z povolání a občanské zaměstnance resortu MO ve školním roce 2009/2010:**

třileté kombinované studium vojenské vyšší odborné školy – určené pro osoby s maturitou (Věstník MO ročník 2008, částka 18, str. 250, část 3, poř. č. 5)

Přihlášku ke studiu zašle uchazeč do 31. 5. 2009. Podrobnější informace na www.vsmst.cz nebo na telefonních číslech 973 274 321, 973 274 267, 973 274 254; fax: 973 274 471, Jevíčská 7, 571 11 Moravská Třebová, <http://www.vsmst.cz>

Jak zasílat příspěvky do A reportu?

Lze tak činit následujícími způsoby:

- intranetem: vlasta.kohoutova@avismo.acr, jaroslav.pajer@sis.acr, jaroslav.pajer@avismo.acr
- e-mailem: areport@centrum.cz
- poštou na adresu: Redakce A report, Rooseveltova 23, 161 05 Praha 6
- faxem na číslo: 973 215 933
- prostřednictvím intranetové sítě AČR (všichni pracovníci redakce mají svoji intranetovou adresu).

Nejvhodnější je texty zasílat v elektronické podobě jako dokument v textovém editoru Word bez jakýchkoli grafických úprav (pouze holý text). K e-mailu, kde kromě jména uvádějte i své telefonické spojení, články připojte vždy jako přílohu.

Fotografie zasílejte také elektronickou poštou ve větším rozlišení (o velikosti cca 500 kB až 1 MB) jako samostatné přílohy. Snímky

nevládejte do wordového dokumentu!

Fotografie lze do redakce dodat i v klasické podobě na lesklém papíře o rozměrech minimálně 13 × 9 cm. Nevyžádané snímky redakce nevrací.

O zaslání příspěvku je vhodné se nejdříve telefonicky nebo osobně dohodnout se šéfredaktorem či některým z redaktorů (viz spojení uvedené v tiráži).

Příspěvky spolupracovníků redakce, které byly v A reportu otištěny, jsou honorované takto:

- 1 normostrana textu (cca 1800 znaků včetně mezer): 150 až 250 Kč
- 1 fotografie: 100 až 150 Kč.

Pokud má být honorář vyplacen, musí redakce obdržet o autorovi textu i autorovi snímků následující údaje:

- jméno a příjmení

- rodné číslo
- údaj, kde jde o vojáka z povolání, občanského zaměstnance, případně osobu mimo resort obrany
- adresu bydliště
- číslo a místo VÚ nebo VZ, kde dotyčný slouží
- u VZP a o. z. číslo RFO, který je služebně vyplácí
- název banky a číslo účtu, na který má být honorář poslán
- kopii průkazního lístku k tomuto účtu (nutno zaslat na výše uvedené faxové číslo).

Vzhledem k tomu, že není v silách redakce tato data zpětně zjišťovat, zasílejte je současně s článkem. Pokud tyto údaje nejsou k dispozici, nemůže redakce honorář cestou příslušného regionálního finančního úřadu odeslat.